

เลียโฮนา

ซึ่งทางให้เราทุกคนไปหาพระเยซูคริสต์



มหา
พระคริสต์

พื้นฐานพระกิตติคุณ
เหตุผลที่เราต้องมีพระผู้ช่วยให้รอด หน้า 6

หาหนทางไปสู่พระคริสต์
อย่ากลัวเวลาของการทดลอง หน้า 8



ปรีอาโปลิส อูรุกวัย

เอลซา คาสติลโล เด ไอคาร์ตี และหลานชายของเธอมักจะชอบไปเดินเล่นที่ชายหาดใกล้บ้าน ในภาพถ่ายนี้ พวกเขาแสดงสิ่งที่ชาวอูรุกวัยรักมากที่สุดอย่างได้แก่ ครอบครัว ฟุตบอล (fútbol) และชายหาด ชาวอูรุกวัยหลายครอบครัวมีปู่ย่าตายายช่วยดูแลหลาน ในอูรุกวัย ศาสนจักรมี:



สมาชิก 107,103



กลุ่มการประชุม 134



คณะเผยแผ่ 2 พระวิหาร 1

การเลี้ยงดูเด็ก

ในเมืองหลวงของมอนเตวิเดโอ แอนเดรีย รอดริโกเอซมีหน้าที่ดูแลลูกสาวแบเบาะของเธอขณะที่มาร์คอส ซอร์มานี สามีมองเธอจะเล่นกับลูกๆ คนอื่น “ศาสตราจารย์ที่มีชีวิตอยู่สอนเราว่าพ่อแม่มีความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ในการดูแลลูกๆ” เธอกล่าว





“อย่ากังวลใจเลย เพราะเมื่อสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะบังเกิดขึ้น
เจ้าจะรู้ว่าสัญญาซึ่งทำไว้กับเจ้าจะเกิดสัมฤทธิ์ผล”

หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:35

การวางใจคำสัญญา ของพระเจ้าช่วยให้รอด

เราทุกคนมีปัญหาในชีวิต บางปัญหาเป็นเรื่องเล็กและเกิดขึ้นเพียงชั่วคราว ในขณะที่บางปัญหามีความสำคัญและอยู่นาน ในช่วงที่เกิดเรื่องทำทนายเหล่านี้ เพื่อนที่มีลักษณะเหมือนพระคริสต์จะช่วยให้เรารู้สึกเป็นที่รักและเข้มแข็งขึ้น

ในหน้า 32 ท่านจะได้พบกับเฮเธอร์เพื่อนรักคนหนึ่งของฉันซึ่งทำให้ฉันเข้มแข็งขึ้นด้วยความรักฉันมิตรที่มีมานานกว่าหลายทศวรรษ เธอเป็นผู้หญิงที่มีศรัทธาแรงกล้า ไม่ปล่อยให้เรื่องทำทนายในชีวิต เช่น การต่อสู้กับโรคอัมพาตสมองของเธอในแต่ละวัน ทำให้ความหวังของเธอลดลงหรือขัดขวางการทำงานที่ดีของเธอได้เลย เธอเป็นเพียงหนึ่งในพี่น้องของเราอีกหลายคนที่ว่าแพทย์จะวินิจฉัยว่าเธอมีความบกพร่องบางอย่างทางการแพทย์ แต่ก็สามารถสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยวิธีที่ทรงพลัง

ฉันได้ยินเฮเธอร์เป็นพยานถึงความวางใจที่เธอมีต่อคำสัญญาจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดหลายครั้ง ข้อความนั้นดูเหมือนจะยังคงฝังใจเป็นพิเศษในช่วงเทศกาลอีสเตอร์ปีนี้ ซึ่งเชื่อเชิญให้เราแต่ละคนหยุดและไตร่ตรองถึงสิ่งที่เป็นไปได้เพราะพระเยซูคริสต์ ความรักของพระองค์สามารถเปลี่ยนแปลงการต่อสู้ดิ้นรนของเราให้กลายเป็นบันไดหิน เพราะการชดใช้ของพระองค์จึงไม่มีความเจ็บปวด ความป่วยไข้ หรือข้อจำกัดในเรื่องความสามารถใดที่พระองค์ไม่เข้าพระทัย พระองค์ประทานการเยียวยาที่สมบูรณ์ นั่นคือปิติที่เราเฉลิมฉลองในวันอีสเตอร์ด้วยความรัก

Marietta

เมริสซา วิตคิสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหารแอป Gospel Living



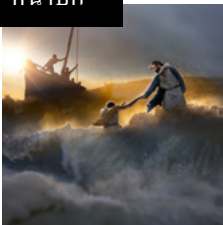
“เราต้องไม่ปล่อยให้
ความกังวลทางโลก
ทำให้เราหันเหจาก
การเชื่อฟังพระเจ้า”
—*เฮ็ดเดอร์ฮานส์* ที่
บวมแห่งสาวกเจ็ดสิบ
หน้า 18

บทความพิเศษ

นิตยสารฉบับทางการของ
ศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย

เมษายน 2021
ปีที่ 27 เล่มที่ 4
เล็ชโฮนา 17467

หน้าปก



พระผู้ทรงประสิทธิ์
ศรัทธา โดย เจ.
อลัน บาร์เรตต์

สารบัญ

- 6 **พื้นฐานพระกิตติคุณ**
พระเยซูคริสต์ทรงช่วยให้เรารอดจาก
บาปและความตาย
- 8 **การแสวงหาความบริบูรณ์ของพระคริสต์**
โดย *เฮ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์*
ฤดูกาลอีสเตอร์ปีนี้ ท่านจงเข้าใกล้พระ
เยซูคริสต์และประสบกับสันติสุขของ
พระองค์
- 12 **เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย**
เรื่องราวเกี่ยวกับศรัทธาจากสมาชิกทั่วโลก
- 16 **การรวมคน**
วิธีที่จะไม่ปล่อยให้คนโสดอยู่คนเดียว
โดย *เจกอบ คอล*
- 22 **ความต่างที่ชัดเจนระหว่างพระผู้ช่วยให้
รอดกับปฏิบัติ**
โดย *แคธริน โทมัส*
การได้เห็นความแตกต่างระหว่างพระ
คริสต์กับชาดานช่วยให้เราซาบซึ้งใน
ความรักของพระผู้ช่วยให้รอด
- 30 **หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ**
การปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้พิการ
- 32 **ศรัทธาในทุกระดับความสามารถ**
โดย *เมริสชา วิดดิสัน*
ทุกคนมีความสามารถเฉพาะตัวที่จะช่วย
สร้างอาณาจักรของพระเจ้า
- 36 **สูงวัยอย่างมีศรัทธา**
ในขณะที่ดูแลผู้อื่น ขอให้ดูแลตนเองเช่น
กัน
โดย *โคจิ โอคุมุระ*
- 38 **สำหรับบิดามารดา**
การสอนเกี่ยวกับการเอาชนะผ่านพระ
เยซูคริสต์
- 40 **การเป็นบิดามารดาด้วยศรัทธาในโลกยุค
ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง**
โดย *เดนิส ดันลอป*
แนวคิดสามประการที่มีพื้นฐานจากพระ
กิตติคุณเพื่อช่วยให้บิดามารดาเป็นผู้นำ
ทางบุตรของคุณ

ฝ่ายประธานสูงสุด: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, สตีเฟน เอช. โอลด์, เฮนรี่ บี. อายริงก์
โคออร์ดิเนเตอร์: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, บิล-ลาร์ด, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ดีเทอร์ เอฟ. ลูทท์คอร์ท, เดวิด เอ. เบคเนอร์, เคเวนทีน แอล. กุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกเร็ธ อี. สตีเวนสัน, เดล จี. เรนสันด์, แกอริท ดับเบิลยู. กอง, อูเลียสตา ซวาเรส
บรรณาธิการ: แรนต์ ดี. ฟิงก์

ที่ปรึกษา: เบคกี เครเวน, แชรอน ฮูเบจก์, คริสตินา บี. ฟริงโก, วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลส, แลร์รี่ เอส. เลเซอร์, เจน อี. นิวแมน, เอเดรียน โอซาวา, ไมเคิล ที. ริงวูด, เว็รัน ที. สแตนฟิลด์
ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด ไอ. สิดัน
ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก
ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ท แคนนอน
บรรณาธิการบริหาร: อัดัม ซี. โอลสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: ไรอัน คาร์ร
ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เอนิซ ซี. คาลา

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เฮ็ดเวิร์ดส์, แมทิว ดี. ฟลินตัน, การ์เรตต์ เอช. การ์ท, จอน ไรอัน เจมสัน, แอริค จอห์นสัน, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ฮีริค บี. เมอร์คอกซ์, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แจน ฟินโบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี, มินดี เซลู, ลอรี ฟูลเลอร์ โชซา, เซกัล วอร์ดเลอร์, มาร์ิสชา วิดดิสัน
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพคซ์ อาร์. ทีเตอร์สัน
งานออกแบบ: จีนเนด แอนดรูวส์, เฟย์ ที. แอนดริส, แมมดี เบ็นท์-ลีย์, ซี. คิมบัลด์ บอทท์, โรมีส ไซลด์, โจเซฟ เคนนิส, เดวิด กรีน, คอลลิน อิงกิลด์, เอริก ที. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟกรีน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, อเลนิ เรเกอร์, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบิสัน, เค. นิโคล วอลเคอร์-ฮอว์ลีย์
ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โกลเลดด์ เบนเบอร์เกอร์ อูนิ
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: แอมมอน แฮร์ริส

งานผลิต: โอราเกล็น อะแควร์, อูเลียสตา, อูเลียสตา, โยเซฟ ซาเวซ, ไรอัน ดับเบิลยู. กีก, จีนนี่ เจ. นิลสัน, มาร์ิสตา เอ็ม. สมิธ
งานก่อนพิมพ์: โจเซฟ เคนนิส, แอมมอน แฮร์ริส
ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: เนลสัน กอนซาเลส
เล็ชโฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือนอัตราค่าสมาชิกในประเทศไทยปีละ 125 บาท หรือฉบับละ 15 บาท สมักรสมาชิกผ่านเว็บไซต์สารของวอร์ด/สาขา หรือสมัครด้วยตนเองผ่านแอป Distribution

ติดตามเรามา

- 18** **เอาชนะความกังวลทางโลก**
โดย *เอ็ดเดอร์ฮานส์ ที. บูม*
พระเจ้ารอผู้ที่ให้พระบิดาบนสวรรค์มีความสำคัญต่อชีวิตของพวกเขาเป็นอันดับแรก
- 25** **สตรียุคแรกของการฟื้นฟู:**
เงินขึ้นชมยินดีตลอดการเดินทาง
ครั้งหนึ่งในชีวิตของเงิน แมนนิ่ง เจมส์
- 26** **หลักคำสอนและพันธสัญญา 30–44**
บทความรายสัปดาห์ที่ส่งเสริมการศึกษา
หลักคำสอนและพันธสัญญาของท่าน

คนหนุ่มสาว

- 42** **เข้มแข็งไว้เมื่อคนที่ท่านรักออกจาก**
ศาสนจักร
โดย *เฟรเดอริก เฮกเนอร์ อ็อคการ์ด*
สิ่งที่ผมได้เรียนรู้เมื่อน้องชายของผมหัน
หลังให้ศาสนจักร
- 46** **การเปลี่ยนแปลงที่ได้รับการคล้อยตาม**
เผยแผ่ศาสนาเป็นพรให้ครอบครัวของฉัน
โดย *ลารา อกัสตินา เซฟส์*
พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวด
อ้อนวอนของเราและทรงช่วยให้เราแบ่ง
ปันพระกิตติคุณ
- 48** **เพิ่มเติมสำหรับท่าน!**
คว้ามิบทความดิจิทัลใดบ้างที่รวมอยู่ใน
บทความสำหรับคนหนุ่มสาวของเดือนนี้

หน้าแทรกจากภาค

พบบทความที่เกี่ยวข้องกับภาคของท่าน
ในศาสนจักรแทรกอยู่หน้ากลางของ
เลียโฮนา

บทความดิจิทัลเท่านั้น

บทความต่อไปนี้มีอยู่ในนิตยสารฉบับ
เดือนนี้ที่คลังค้นคว้าพระกิตติคุณ:

ผู้ให้การดูแล? จงดูแลตนเองด้วย
โดย *โคจิ โอคุมุระ*

ฉบับเพิ่มเติมของบทความนี้อยู่ในหน้า 36

การประชุมใหญ่สามัญมีผลต่อการ
เปลี่ยนใจเลื่อมใสของฉัน
โดย *เอมี ฟอสเตอร์*

เรียนรู้จากวิสุทธิชนยุคแรก: พักความ
กังวลทางโลกไว้ก่อน
โดย *แมทธิว กอคพีย์*

เชื่อมต่อเพิ่มขึ้น
ค้นหานิตยสารในรูปแบบเสียง ดิจิทัล และ
แบบพิมพ์ได้ที่ **liahona**
.ChurchofJesusChrist
.org ใช้ลิงก์บนหน้านั้นเพื่อ
แบ่งปันคำถาม คำติชม หรือ
ประสบการณ์

นอกจากนี้ ท่าน
สามารถติดต่อเราทาง
อีเมลได้ที่ **liahona@**
ChurchofJesusChrist.org
หรือส่งไปรษณีย์มาที่:
Liahona, floor 23
50 East North Temple St.
Salt Lake City, UT 84150-
0023, USA



Center Catalog; Line ID: @dc-thailand; อีเมล DC-Thailand@churchofjesuschrist.org; หรือทางไปรษณีย์ที่มูลนิธิศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย 47/359 (K100200) อาคารโคลิคชั้น 10 อ.เปือปูล่า ต.บ้านใหม่ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 30 วัน สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 082-457-0044 ในวันและเวลาทำการ

ส่งคืนฉบับและขอชื่อกาม: ทางออนไลน์ที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org; ทางอีเมลที่ liahona@ChurchofJesusChrist.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona, flr. 23, 50 E. North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.*

เลียโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแองโกลิก ออร์แมนี บิสลาม่า บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์

อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น สวีเดน เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สเปน สโลวาเกีย สโลวี สวีเดน ตุรกี ไทย ไทลิ่ง คิวบา ไทย ดองกา ยูเครน อุรุกวัย และเวียดนาม (จำนวนฉบับคือปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพจาก *เลียโฮนา* ไปได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ (รวมทั้งใช้ในการเรียกของศาสนจักร) สิทธินี้อาจหมดสิ้นได้ทุกเมื่อ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2021 Vol. 27 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.churchofjesuschrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

พระเยซูคริสต์ทรงช่วยให้เรารอดจากบาปและความตาย

เพราะการเสียสละของพระองค์ เราทุกคนจึงมีโอกาสพบสันติสุขและปิตินิรันดร์



รากล่าวถึงพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เพราะพระองค์ทรงจ่ายราคาค่าบาปของเราและเอาชนะอำนาจแห่งความตาย พระองค์ทรงช่วยให้เรารอด! การเสียสละของพระองค์เพื่อเรา ซึ่งเรียกว่าการชดเชย เป็นเหตุการณ์สำคัญที่สุดที่เคยเกิดขึ้น เพราะพระองค์ ความตายจึงไม่ใช่จุดจบ เพราะพระองค์ เราจึงได้รับการอภัยบาปของเรา กลับมาสะอาดอีกครั้ง และเติบโตขึ้นในแต่ละวัน

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรหัวปี

ก่อนเรามาแผ่นดินโลก เราอาศัยอยู่กับพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ ในฐานะพระบุตรหัวปี พระเยซูคริสต์ทรงช่วยสร้างโลกอันงดงามขึ้นมา พระองค์ทรงได้รับเลือกเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราและทรงยินดีประสูติบนแผ่นดินโลกเพื่อสามารถเป็นตัวอย่าง ที่สมบูรณ์แบบ ทรงสอนพระกิตติคุณของพระองค์ และทรงทำการชดเชยเพื่อเราให้สำเร็จ

พระเยซูคริสต์ทรงจ่ายค่าบาปแทนเรา

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงทราบว่าจะสิ้นพระชนม์ในไม่ช้า พระองค์จึงเสด็จไปที่สวนเกทเสมนีเพื่อสวดอ้อนวอนระหว่างที่ทรงสวดอ้อนวอนอยู่นั้น พระองค์ทรงเริ่มจ่ายราคาค่าบาปแทนเรา พระองค์ทรงยินดีทนทุกข์เวทนา เพื่อเราจะไม่ต้องทนทุกข์เวทนา ถ้าเรากลับใจ เมื่อเราหันหลังให้บาปของเรา และติดตามพระผู้ช่วยให้รอดแทน เรา จะพบกับ การให้อภัยและการเยียวยา เพราะมีพระผู้ช่วยให้รอด เราจึงสามารถก้าวหน้าทางวิญญานได้ในชีวิตนี้และมีชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

พระเยซูคริสต์ทรงเอาชนะความตาย

หลังจากสวดอ้อนวอนในเกทเสมนี พระเยซูทรงถูกทรมาน ถูกจับกุม และถูกพิพากษาประหารชีวิตด้วยการตรึงกางเขน ถึงแม้พระองค์ทรงมีเดชานุภาพทั้งปวง แต่พระเยซูทรงยอมให้พระองค์เองสิ้นพระชนม์บนกางเขน ผู้ติดตามของพระองค์วางพระวรกายไว้ในอุโมงค์ด้วยความรัก พวกเขาไม่ได้ตระหนักรู้ว่าแม้พระวรกายจะสิ้นพระชนม์ไปแล้ว แต่วิญญานของพระองค์ยังคงมีพระชนม์ชีพอยู่ในโลกวิญญาน สามวันต่อมา พระเยซูฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้งและเสด็จไปเยี่ยมพวกเขาเพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเอาชนะความตายได้ นี่ทำให้การชดเชยเสร็จสมบูรณ์ เพราะพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์ เราแต่ละคนจึงจะมีชีวิตอีกครั้งหลังจากที่เราตายแล้ว



ความหมายของวันคริสต์มาส และอีสเตอร์

หลายพื้นที่ของโลกเฉลิมฉลองวันหยุดสองวันที่ช่วยให้เราระลึกถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ในช่วงคริสต์มาส เราจดจำด้วยความสำนึกคุณว่าพระเยซูทรงเติมพระทัยรับพระพันธกิจในการเสด็จมายังแผ่นดินโลกแม้ว่าการนั้นจะรวมถึงความทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์เพื่อเรา ส่วนอีสเตอร์จะเป็นการฉลองชัยชนะของพระผู้ช่วยให้รอดเหนือบาปและความตาย ซึ่งทำให้เรามีความหวังสำหรับอนาคตแห่งปีติในรันดร์

ในพระคัมภีร์บอกเรื่องราวการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดไว้อย่างไร?

พระเยซูทรงทนทุกข์ต่อความเจ็บปวด ความป่วยไข้ และการล่อลวงทุกอย่าง เพราะพระองค์ทรงรู้จักเราอย่างแท้จริง พระองค์จึงทรง “ช่วย” เราได้ (ดู แอลมา 7:11-12)

พระผู้ช่วยให้รอดเข้าพระทัยความโศกเศร้าและความทุกข์ใจของเรา (ดู อีสายห์ 53:2-5)

พระผู้เป็นเจ้าของทรงส่งพระเยซูมาช่วยให้เรารอดเพราะพระผู้เป็นเจ้าของทรงรักเราทุกคน (ดู ยอห์น 3:16-17)

พระเยซูทรงสวดอ้อนวอนเพื่อบรรดาผู้ติดตามของพระองค์ ซึ่งรวมถึงพวกเรา ให้ได้รับการคุ้มครองจากความชั่วร้าย รวมถึงให้กลายเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ (ดู ยอห์น 17)

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเชื่อเชิญให้เราติดตามพระองค์และกลับไปยังที่ประทับของพระองค์ (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:16-19, 23-24 132:23)

ถ้อยคำที่ต้องจดจำ

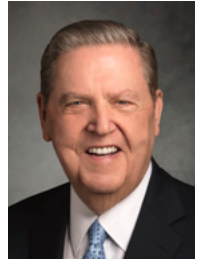
เราหวังว่าท่านจะมีความสุขกับการเรียนรู้เรื่องการใช้ของพระเยซูคริสต์ ในนิตยสารฉบับนี้มีคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำพระกิตติคุณดังนี้:

พระคุณ: ความช่วยเหลือหรือความเข้มแข็งที่ประทานแก่เราผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ (ดู หน้า 10)

การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: เมื่อสมาชิกศาสนจักรได้รับมอบหมายให้ละทิ้งชีวิตประจำวันและทำงานพระกิตติคุณทุกวันในช่วงเวลาหนึ่ง (ดู หน้า 21)

ปฏิบัติ: อีกชื่อหนึ่งของชาตานซึ่งเป็นมาร (ดู หน้า 22)





โดย เอ็ดเดอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่ง โครรัม อัครสาวกสิบสอง

การแสวงหา ความบริบูรณ์ ของพระคริสต์

ข้าพเจ้าขอเสนอความคิดสองสามประการเกี่ยวกับการค้นหาส่วนตัวที่แต่ละท่านจะทำการเสาะหาขนาด “ความบริบูรณ์” ของพระคริสต์ (ดู เอเฟซัส 4:13) ข้าพเจ้าหวังว่าความคิดเหล่านี้จะมีค่าต่อท่านบ้างในชีวิตท่านและในสภาวารณซึ่งท่านอยู่

บางท่านอยู่ในที่ซึ่งท่านต้องการอยู่ หรืออย่างน้อยก็รู้ว่าท่านต้องการให้ชีวิตท่านไปที่ใด บางท่านเหมือนจะมีพรมากมายและมีการเลือกที่ดีมากอยู่ข้างหน้า อีกหลายท่านรู้สึกบางครั้งและด้วยเหตุผลบางอย่างว่าโชคดีไม่น้อยกว่าและมีเส้นทางดึงดูดใจอยู่ข้างหน้าน้อยกว่า

แต่ไม่ว่าท่านไปที่ใดและไม่ว่าท่านฝ่าฝืนความท้าทายเพื่อไปให้ถึงที่นั่นอย่างไร ข้าพเจ้าขอให้ท่านมาหาพระเจ้า

**เทศกาลอีสเตอร์ปีนี้ ขอ
ให้ท่านทำสิ่งจำเป็นเพื่อ
ไปหาพระเยซูคริสต์และ
แสวงหาสุรเสียงที่รับรอง
สันติสุขของพระองค์**

ช่วยให้อรอดพระเยซู
คริสต์ อันเป็นก้าว
สำคัญมากก้าวแรกใน
การไปให้ถึงจุดหมาย
ส่วนตัวของท่านใน
การค้นหาความสุขและ
ความเข้มแข็งของตัว
ท่าน และในการบรรลุ
จุดหมายและความ
สำเร็จสูงสุดของท่าน

(ดู 1 นิโอฟ 10:18; 2 นิโอฟ 26:33; ออมน 1:26; หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:11)

ทั้งหมดนั้นจะเป็นของท่านถ้าคำตอบของคำถาม “เจ้า

ไปไหนหรือ?” (โมเสส 4:15) คือ “ไม่ว่าพระองค์อยู่ที่ใด ข้าพระองค์จะไปที่นั่น พระเจ้าข้า”

ชีวิตเป็นเรื่องท้าทาย เรามีความเจ็บปวด ความเสียใจ และปัญหาจริงๆ ที่ต้องผ่านพ้นไปให้ได้ เรามีความผิดหวังและความโศกเศร้า ความสุขและความทุกข์ทุกรูปแบบ แต่พระเจ้าและศาสดาพยากรณ์พูดให้กำลังใจมากพอเกี่ยวกับวิธีเผชิญปัญหาเหล่านั้นที่บันทึกเอาไว้ก็ไม่หมด

“เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน”

คำอวยพรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ประทานแก่เหล่าสาวกของพระองค์เมื่อใกล้ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงประสพความเจ็บปวดรวดร้าวของเกทเสมเนและคัลวารีเป็นคำพูดสะท้อนอารมณ์ที่สุด คั้นนั้น คั้นของความทุกข์เวทนาใหญ่หลวงที่สุดเท่าที่เคยเกิดขึ้นในโลกหรือจะเกิดขึ้น พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่าน . . . อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:27)

มุมมองของชีวิตเช่นนี้ช่างน่าทึ่งเหลือเกินในยามปวดร้าวที่สุด! พระองค์ตรัสเช่นนั้นได้อย่างไรขณะทรงเผชิญสิ่งที่ทรงทราบว่ากำลังเผชิญอยู่? พระองค์ตรัสเช่นนั้นได้เพราะศาสนจักรและพระกิตติคุณของตอนจบที่มีความสุขเป็นของพระองค์! สำหรับเรา ชัยชนะนั้นได้มาแล้ว พระองค์มีสายพระเนตรยาวไกล พระองค์เข้าพระทัยเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าคิดว่าพวกเราบางคนยังคงมีคำสอน



อย่ากังวลว่าพระ
คริสต์จะไม่เหลือ
ปาฏิหาริย์ไว้ช่วย
ท่าน “พระคุณ
[ของพระองค์]
ก็เพียงพอ”

ตกทอดจากกลุ่มพิวริตันหลงเหลืออยู่ที่บอก
ว่าไม่ถูกต้องด้วยประการทั้งปวงที่จะรับการ
ปลอบโยนและความช่วยเหลือ ที่บอกว่าเราควร
ทนทุกข์กับบางสิ่งบางอย่างตลอดเวลา ข้าพเจ้า
ยอมรับว่าการ “มีใจ [รี้นเริง]” (ยอห์น 16:33)
ขณะแสวงหาให้ “เต็มถึงขนาดความบริบูรณ์
ของพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:13) อาจเป็นพระ
บัญญัติที่แม้แต่ในใจวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่
ซื่อสัตย์ก็แทบไม่เชื่อฟัง และแน่นอนว่าไม่มี
สิ่งใดทำให้พระเจ้าผู้มีพระทัยเปี่ยมด้วยพระ
เมตตาทุกขี้ใจมากเท่าการไม่มีใจรี้นเริง

ถึงแม้ข้าพเจ้าจะกังวลมากถ้าบางช่วงบาง
ตอนในชีวิตของลูกคนหนึ่งของข้าพเจ้าลำบาก
แสนสาหัส หรือไม่มีความสุข หรือไม่เชื่อฟัง
แต่ข้าพเจ้าจะเสียใจมากกว่านั้นแน่นอนถ้า
รู้สึกวุ่นวายในเวลาเช่นนั้นลูกไม่วางใจให้ข้าพเจ้า
ช่วยหรือคิดว่าความสนใจของเขาไม่สำคัญ
ต่อข้าพเจ้าหรือไม่ปลอดภัยในความดูแลของ
ข้าพเจ้า

ในความคิดเดียวกันนั้นข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า
ไม่มีใครในพวกเราารู้ได้ว่าพระทัยของพระเจ้า
เป็นเจ้าของพระบิดาหรือพระบุตรของพระองค์

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกเป็นแฟลตลิกเพียงใด
เมื่อพระองค์ทรงพบว่าผู้คนไม่รู้สึกรู้สีก่อนใน
การดูแลของพระองค์หรือไม่มั่นใจในพระหัตถ์
ของพระองค์หรือไม่วางใจในพระบัญญัติของ
พระองค์ เพื่อนทั้งหลาย เพราะเหตุผลนั้น
เหตุผลเดียว เราจึงมีหน้าที่รี้นเริง!

“พระคุณ [ของพระองค์] ก็เพียงพอ”

อีกคำแนะนำหนึ่งเกี่ยวกับการแสวงหาพระ
คริสต์และขนาดความบริบูรณ์ของพระองค์
เกิดขึ้นหลังจากพระเยซูทรงแสดงปาฏิหาริย์
ของการเลี้ยงอาหารคน 5,000 คนจากขนมปัง
ห้าก้อนกับปลาสองตัว (ดู มัทธิว 14:13-21)
(แต่อย่ากังวลว่าพระคริสต์จะไม่เหลือปาฏิหาริย์
ไว้ช่วยท่าน) “พระคุณของพระองค์ก็เพียง
พอ” [2 โครินธ์ 12:9] นั่นเป็นบทเรียนนิรันดร์
ทางวิญญาณของปาฏิหาริย์นี้ พระองค์ทรง
มีพรมากมายให้ทุกคนและเหลือเต็มๆ อีก
หลายตะกร้า! จงเชื่อและพอใจกับข้อเสนอของ
พระองค์เรื่อง “อาหารแห่งชีวิต”! [ยอห์น 6:35]

หลังจากพระเยซูทรงเลี้ยงฝูงชน พระองค์
ทรงให้พวกเขาแยกย้ายกันไปและทรงบอกให้

เหล่าสาวกลงเรือหาปลาข้ามไปอีกฝั่งของทะเลกาลิลี จากนั้นพระองค์ “เสด็จขึ้นไปบนภูเขาตามลำพังเพื่ออธิษฐาน” (มัทธิว 14:23)

ตอนที่เหล่าสาวกเริ่มออกเรือก็ตึกมากแล้ว และคืนนั้นมีพายุ ลมคงแรงมากตั้งแต่ต้น เพราะลม สาวกเหล่านี้จึงไม่ได้กางใบเรือแต่ใช้ไม้กรรเชียงอย่างเดียว—และคงจะตีกรรเชียงอยู่อย่างนั้น

เราารู้เพราะ “เมื่อเวลาใกล้รุ่งเช้า [ยามที่สี่]” (มัทธิว 14:25)—ราวๆ ตีสามถึงหกโมงเช้า—พวกเขาเพิ่งไปได้ไม่กี่กิโลเมตร (ดู ยอห์น 6:19) ตอนนั้นเรือติดอยู่ในพายุที่รุนแรงมาก

แต่พระคริสต์ทรงคอยดูแลพวกเขาเช่นเคย เมื่อเห็นพวกเขาเดือดร้อน พระผู้ช่วยให้รอดทรงดำเนินก้าวยาวๆ ข้ามคลื่นไปที่เรือทันทีเพื่อช่วยเหลือพวกเขา

“อย่างกลัวเลย”

ในช่วงขณะของความกลัวสุดขีด เหล่าสาวกมองเห็นร่างๆ หนึ่งในชุดเสื้อคลุมยาวพลิ้วไหวในความมืดเดินตรงมาหาพวกเขาบนคลื่น พวกเขาร้องออกมาด้วยความหวาดกลัวเมื่อมองเห็น พลังคิดว่านั่นคือภูตผีที่เดินบนคลื่น ตอนนั้น—เมื่อทะเลดูเหมือนกว้างใหญ่ไพศาลและเรือของพวกเขาเล็กมาก—มีสุรเสียงแห่งสันติสุขจากพระอาจารย์ฝ่าพายุและความมืดมารับรองกับพวกเขาในที่สุด “นี่เราเอง อย่างกลัวเลย” (มัทธิว 14:27)

เรื่องราวพระคัมภีร์เตือนใจเราว่าในการมาหาพระคริสต์ แสวงหาความบริบูรณ์ของพระองค์ หรือในการเสด็จมาหาเราเพื่อนำความบริบูรณ์นั้นมาให้เรา ก้าวแรกอาจทำให้เราเต็มไปด้วยความรู้สึกบางอย่างที่เหมือนความหวาดกลัวมาก ไม่ควรเป็นเช่นนั้น แต่บางครั้งเป็นความข้อนแย้งที่สำคัญบางอย่างหนึ่งของพระกิตติคุณคือในวิสัยทัศน์อันน้อยนิดของมนุษย์ เรามักจะหนีจากแหล่งความช่วยเหลือและความปลอดภัยที่มอบให้เรา

ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ข้าพเจ้าเคยเห็นผู้สนใจหนีการบัพติศมา เคยเห็นเอดเวิร์ดหนีการเรียกเป็นผู้สอนศาสนา เคยเห็นคูร์กหนีการแต่งงาน เคยเห็นสมาชิกหนีการเรียกที่ทำทนาย และเคยเห็นผู้คนหนีการเป็นสมาชิกของศาสนจักร

บ่อยเหลือเกินที่เราหนีสิ่งที่จะช่วยให้เรารอดและปลอดภัย บ่อยเหลือเกินที่เราเห็นคำมั่นสัญญาในพระกิตติคุณเป็นอะไรที่น่ากลัวแล้วผลไป

เอดเวิร์ดเจมส์ อี. ทัลเมจ (1862–1933) กล่าวว่า “ในชีวิตผู้ใหญ่ทุกคนจะมีประสบการณ์คล้ายๆ การต่อสู้ของนักเดินทางที่ถูกกระหน่ำด้วยลมพายุที่พัดสวนมาและทะเลอันบ้าคลั่ง บ่อยครั้งคำค้ำของความสำเร็จและอันตรายล่วงมานานมาแล้วกว่าผู้ช่วยชีวิตจะปรากฏตัว และบ่อยเหลือเกินที่เข้าใจผิดคิดว่าความช่วยเหลือตอนนั้นมีความน่ากลัวมากกว่า [แต่] สุรเสียงของพระผู้ปลดปล่อยมาถึง [สาวกเหล่านี้]

ท่ามกลางผืนน้ำอันบ้าคลั่งนั้นใด ย่อมมาถึงทุกคนที่ตรากตรำในศรัทธาอันนั้น— ‘นี่เราเอง อย่างกลัวเลย’”¹

มาหาพระองค์

เรื่องดีมากๆ เกี่ยวกับคำเชิญชวนครั้งนี้ให้รับพระผู้ช่วยให้รอด มาหาพระองค์ และดำเนินตามขนาดความบริบูรณ์ของพระองค์ คือใครๆ ก็ทำได้ ไม่ได้หมายความว่าทุกคนที่ทำงานรู้จักต้องการรักษาพระบัญญัติ หรือทุกคนที่ทำงานพบโดยบังเอิญจะรักษาพระบัญญัติ แต่หมายความว่าการศึกษาพระบัญญัติอยู่ในวิสัยที่ทำได้โดยไม่ต้องมีของประทานหรือมรดกพิเศษใดๆ

ข้าพเจ้าวิงวอนขอให้ศรัทธาของเรา “ส่องแสง เจิดจ้า บริสุทธิ์ และทนทาน” ขอให้เรา “นำ [พระคริสต์] เข้ามาในวัฒนธรรมทุกตารางนิ้ว [ของเรา]”² และขอให้ขนาดของพระคริสต์โตเต็มที่ในชีวิตเรา (ดู เอเฟซัส 4:13)

ชีวิตจะทำทนายท่าน ความยุ่งยากจะเกิดขึ้น หัวใจจะแหลกสลาย คนที่รักจะตายจาก ฉะนั้นไม่ว่าท่านจะไปไปที่ใด จงทำสิ่งจำเป็นเพื่อไปหาพระคริสต์ก่อน จำไว้ว่าความทุกข์เวทนาและการพินาศพระชนม์ของพระองค์ทำให้เรามีชัยชนะเหนือความยากลำบากและความตาย จงทำพันธสัญญาของท่านกับพระองค์และรักษาพันธสัญญาเหล่านั้นขณะเดินทาง

ในความอ่อนแอทั้งหมดของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้ายอมรับอย่างไม่ลังเล ข้าพเจ้าปรารถนาให้เราบรรลุ “ถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์” ข้าพเจ้าต้องการมาหาพระองค์ ข้าพเจ้าต้องการให้พระองค์มาหาข้าพเจ้าหากเป็นไปได้ และข้าพเจ้าต้องการให้ทุกท่านได้พรนั้น ■

จากคำปราศรัยการให้ข้อคิดทางวิญญาณสำหรับคนหนุ่มสาวหลายภูมิภาคเรื่อง “โตเต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์” ในสแตนด์ฟอร์ด แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2020

อ้างอิง

1. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 337.
2. Eric Metaxas, *Bonhoeffer: Pastor, Martyr, Prophet, Spy* (2010), 248.

เก้าอี้ที่ว่างเปล่าของแม่

โดย แคทเธอริน แม็กเคอร์มีอตต์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ทุกวันอาทิตย์ที่สมาคมสงเคราะห์ แม่ของฉันจะนั่งอยู่แถวหน้าที่เดิมเสมอ

ฉันกับสามีอยู่ในนอร์ดเดียวกันกับแม่ผู้เปรียบเสมือนนางฟ้าของฉัน ทุกวันอาทิตย์ในฐานะสมาชิกฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ ฉันจะนั่งด้านหน้าห้องสมาคมสงเคราะห์โดยหันหน้าเข้าหาที่นั่งองสตรี แม่ของฉันนั่งอยู่แถวหน้าที่เดิมเสมอ

ฉันชอบดูการตอบรับของแม่ต่อบทเรียนและรับฟังความคิดเห็นของท่าน หลังจากการประชุมแต่ละครั้ง ท่านจะหอมแก้มและบีบมือฉัน แม่สนิทกับฉัน ฉันจึงเสียใจมากเมื่อท่านสิ้นชีวิตอย่างกะทันหัน

หลังจากพิธีศพของท่าน อารมณ์ของฉันก็ยังอ่อนไหวอยู่ เมื่อถึงวันอาทิตย์ สามีของฉันถามว่าฉันจะไปโบสถ์โดยที่เขาไม่ได้ไปด้วยได้ไหม การเรียกของเขาทำให้เขาห่างจากนอร์ดของเราบ่อยครั้ง

“ฉันจะไม่เป็นไรตราบดีที่ไม่ได้เห็นเก้าอี้ที่ว่างเปล่าของแม่” ฉันพูด “ฉันไม่รู้ว่าฉันจะมองเห็นเก้าอี้ที่ว่างเปล่าตัวนั้นและควบคุมอารมณ์ไว้ได้หรือไม่”

สามีของฉันแนะนำให้ฉันพยายามไม่มองเก้าอี้ตัวนั้น ฉันสัญญาว่าจะทำให้ดีที่สุด

ทุกคนในโบสถ์ต่างให้การสนับสนุนและความรัก เมื่อถึงเวลาไปสมาคมสงเคราะห์ ฉันนั่งอยู่หน้าห้องแต่ก็มองไปที่พื้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อบทเรียนเริ่มต้นขึ้น ฉันก็อดไม่ได้ที่จะมองตรงไปที่

จุดเดิมของแม่ ฉันคาดว่าจะได้เห็นเก้าอี้ที่ว่างเปล่าของท่าน แต่ฉันกลับเห็นซิสเตอร์ผู้ปฏิบัติศาสนิกนั่งอยู่แทน เธอยืมให้ฉัน ฉันรู้สึกโล่งใจและซาบซึ้งในความเมตตาของเธอ ฉันสามารถประชุมต่อไปได้โดยไม่ให้ความโศกเศร้าครอบงำ หลังจากการประชุม ฉันขอบคุณเธอ

“การได้เห็นเก้าอี้ที่ว่างเปล่าของแม่เป็นสิ่งที่ฉันรู้ว่าวันนี้ฉันไม่สามารถรับมือได้ เธอรู้ได้อย่างไร?”

ฉันถามเธอ

“ตอนที่ฉันเดินเข้ามาในห้องวันนี้ ฉันรู้สึกว่าการได้เห็นเก้าอี้ที่ว่างเปล่าของแม่คงเป็นเรื่องยากสำหรับคุณ” เธอตอบ “ฉันจึงตัดสินใจนั่งตรงนั้น”

การกระทำด้วยความเมตตาที่มีความหมายต่อฉันมากกว่าที่เธอรู้ ฉันรู้สึกขอบคุณที่เธอเป็นหนึ่งในเดียวกับการกระตุ้นเตือนของพระวิสุทธิญาณ ฉันรู้ว่าแม้แต่การกระทำเล็กน้อยก็ยังมีส่วนต่อการเยียวยาให้แก่ผู้ที่เราปฏิบัติศาสนิก ฉันเชื่อว่าเป็นวิธีที่พระเจ้าช่วยให้อรอดจะให้เราปฏิบัติศาสนิกต่อกัน ■





โจซี เดลกาต้า ตรีนิแดด

โคตา คินาบาลู มาเลเซีย

บางทีการเรียกของฉันในโลกนี้อาจเป็นการดูแลผู้
ที่ไม่มีแม่หรืออยู่ห่างไกล
จากแม่

ฉันเคยรู้สึกเศร้าที่
เป็นโสดและอยากมีลูกของ
ตนเอง แต่การเป็นมารดา
เป็นการเรียกพิเศษที่พระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของประทานแก่สตรี
ทุกคน ท่านอาจไม่มีลูก
ของตนเอง แต่ท่านยัง
สามารถเป็นแม่ได้

ภาพถ่ายโดย ชาร์ลอตต์ ทรัมป์

ค้นคว้าเพิ่มเติม

• อ่านเรื่องราวของโจซีได้ที่

ChurchofJesusChrist.org/go/42113

“ซิสเตอร์ครับ ผมรักคุณ”

โดย บิล แม็กกรอว์, โอคตาโฮมา สหรัฐอเมริกา

เราไม่ควรรู้สึกอายที่จะกระทำตามการกระตุ้นเตือน

ระหว่างการสัมภาษณ์ ขณะที่ผมรับใช้ในฝ่ายประธาน โคเวิร์มเฮลเตอร์ ผมถามเพื่อนสมาชิกโคเวิร์มคนหนึ่งว่า เขาเคยรู้สึกและทำตามการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณหรือไม่ เขาคิดอยู่ครู่หนึ่งและเล่าประสบการณ์

บ่ายวันหนึ่ง ขณะที่เขาล้างจานอยู่ เขารู้สึกอย่างแรงกล้าว่าจะต้องไปเคาะประตูของเพื่อนบ้าน เขาไม่เข้าใจว่าทำไม แต่การกระตุ้นเตือนนั้นมีพลังอย่างนับปล้น เขาหยุดสิ่งที่กำลังทำอยู่และเดินออกมาทันที

เขามาถึงหน้าประตูของเพื่อนบ้านโดยที่ไม่รู้ว่าจะทำหรือพูดอะไรแล้วก็เคาะประตู ไม่มีใครขานรับ เขาเคาะอีกครั้งยังไม่มีใครขานรับ เมื่อคิดว่าคงไม่มีใครอยู่บ้าน เขาก็หันหลังกลับไป แต่แล้วเขาก็รู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนอีกครั้ง

เขาเดินกลับไปทีประตูและพูดเพียงว่า “ซิสเตอร์ครับ ผมรักคุณ” แล้วก็เดินจากไป

เขาคิดว่าประสบการณ์นี้ไม่ธรรมดา และเขารู้สึกอายเล็กน้อย ผมบอกเขาว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของไม่ทรงบอกเหตุผลของการกระตุ้นเตือนแก่เราเสมอไป แต่เราก็ไม่ควรรู้สึกเป็นอายที่จะทำตามการกระตุ้นเตือนนั้น บราเดอร์คนนั้นย้ายออกไปหลังการสัมภาษณ์ของเราไม่นาน

ในระหว่างการประชุมอดอาหารและแสดงประจักษ์พยานในอีกหนึ่งปีต่อมา มีซิสเตอร์คนหนึ่งที่ผมไม่รู้จักเดินออกมาแสดงประจักษ์พยานของเธอ เธออธิบายพร้อมทั้งร้องไห้ว่าเธอเคยอยู่ห่างจากศาสนจักรไปหลายปี และระหว่างนั้นเธอรู้สึกหดหู่จนรู้สึกว่าจะไม่สามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้อีก

“พระบิดาบนสวรรค์ หากพระองค์ดำรงอยู่จริงและรักลูกจริง” เธอพูดอ้อนวอน “ช่วยบอกให้ลูกเข้าใจด้วยเถิด!”

ทันใดนั้น เธอก็ได้ยินเสียงเคาะประตู จากนั้นก็ได้ยินอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเธอไม่ตอบ เธอก็ได้ยินเสียงพูดว่า “ซิสเตอร์ครับ ผมรักคุณ”

เธอกล่าวารู้สึกได้ถึงความรักที่ท่วมทับ และเธอก็พบความเข้มแข็งในการเผชิญกับชีวิตอันวุ่นวายของเธออีกครั้ง เธอบอกว่าสิ่งต่างๆ ยังไม่ดี แต่ชีวิตของเธอกำลังดีขึ้น ผมไม่ได้มีส่วนในประสบการณ์นี้ แต่ผมก็ยัง

ได้รับพร ผมรับรู้ว่าการกระทำด้วยศรัทธาสองประการที่ดูเหมือนจะไม่เกี่ยวข้องกันได้แสดงให้เห็นว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงรู้จักเราทุกคน และทรงเรียกเราให้ทำตามการกระตุ้นเตือนเพื่อช่วยเหลือบุตรธิดาของพระองค์ ผมซาบซึ้งและชื่นชมความรู้นี้ ■

ด้วยเหตุผลบางอย่าง

โดย แมตต์ มอร์เรลล์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราและทรงต้องการ
อวยพรเรา บางครั้งอยู่ในรูปแบบที่เราคาดไม่ถึง

ผมรับใช้งานเผยแผ่ในเนเธอร์แลนด์และเบลเยียมมาเป็นเวลากว่าหนึ่งปีแล้วในตอนที่ประธานคณะเผยแผ่ของผมโทรมาเพื่อแจ้งว่าผมกำลังจะย้ายไปเขตใหม่ ท่านบอกผมว่ากำลังจะไปที่ไหนและคู่ของผมจะเป็นใคร จากนั้นก็ขอขอบคุณผมสำหรับความเต็มใจที่จะรับใช้ ผมเคยหวังว่าจะไปเขตอื่น แต่ผมเดินทางข้ามประเทศไปยังเขตใหม่ของผมและทำอย่างดีที่สุดเพื่อให้ลืมตนเองและไปทำงาน

ตั้งแต่วันที่แรกที่ผมมาถึง ผมสงสัยว่าทำไมผมจึงได้รับมอบหมายให้ไปที่นั่น วันหนึ่ง คู่ของผมบอกว่าเรามีนัดกับสตรีที่แข็งขันน้อยคนหนึ่งในจากเปอร์โตริโก เธอพูดได้เฉพาะภาษาสเปนเท่านั้น โชคดีที่คู่ของผมพูดภาษาสเปนได้ เพราะผมพูดไม่ได้อยู่แล้ว!

เมื่อถึงเวลานัดหมายในขณะที่คู่ของผมพูดกับซิสเตอร์ท่านนั้น ผมก็แค่นั่งและพยักหน้า ก่อนที่จะให้ข่าวสารของเรา คู่ของผมถามซิสเตอร์ว่ามีพระคัมภีร์มอรมอนในภาษาตัทซึที่ผมจะใช้ดูตามหรือไม่ วันนั้นเราให้พระคัมภีร์เล่มสุดท้ายของเราไปก่อนหน้านี้แล้ว เธอจึงหยิบหนังสือเล่มหนึ่งมาจากชั้นบนสุด

คู่ของผมเปิดพระคัมภีร์และอ่านปกหน้า เขามองผมแล้วถามว่า “คุณรู้จักคนนี้หรือเปล่า”



เขาให้ผมดูปกหน้าซึ่งมีประจักษ์พยานที่เขียนโดยเอลเดอร์มอร์เรลล์อีกคนหนึ่ง ผมจำที่อยู่ที่ดีกับข้อความนั้นได้

เมื่อหลายปีก่อน ลูกพี่ลูกน้องของผมเคยรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาที่วอร์ดของซิสเตอร์ท่านนี้ในเปอร์โตริโก เมื่อเขาและคู่ของเขารู้ว่าเธอกำลังจะย้ายไปเนเธอร์แลนด์ พวกเขาจึงให้พระคัมภีร์มอรมอนฉบับภาษาตัทซึพร้อมทั้งเขียนประจักษ์พยานให้เธอ

หลังจากอ่านประจักษ์พยานของลูกพี่ลูกน้อง ผมรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนอย่างแรงกล้า “เจ้ามาที่นี่ด้วยเหตุผลบางอย่าง” ดูเหมือนพระวิญญาณตรัส “มีผู้คนในเขตนี้ที่กำลังรอให้เจ้าพาพวกเขาไปสู่พระกิตติคุณ”

เมื่อเราอธิบายว่าเอลเดอร์คนที่เขียนประจักษ์พยานเป็นลูกพี่ลูกน้องกับผม ซิสเตอร์ท่านนี้บอกว่าเธอรู้สึกว่าจะเป็นผู้เป็นเจ้าของกำลังเอี่ยมไปหาเธอเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงรักเธอมากเพียงใดและอยากให้เธอกลับไปโบสถ์

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราและทรงต้องการอวยพรเรา บางครั้งในวิธีที่เราคาดไม่ถึง ผมรู้สึกนอบน้อมถ่อมตนที่ได้เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเพื่อเป็นพรแก่ชีวิตของซิสเตอร์ท่านนี้ ■

วิธีที่จะไม่ปล่อยให้คนโสด อยู่คนเดียว

ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำบางประการที่จะช่วยให้ท่านและวอร์ดของท่านสามารถช่วยให้สมาชิกโสดรู้สึกสบายใจมากขึ้นเมื่ออยู่ในโบสถ์

โดย เจคอบ คอล

“เมื่อเราเริ่มการประชุมวอร์ดครั้งต่อไปโปรดย้ายไปนั่งกับครอบครัวของท่าน”

ความคิดเห็นแบบนี้มักทำให้ผมหงะนิดหน่อยในฐานะชายโสดที่เป็นสมาชิกศาสนจักร ผมควรจะนั่งที่ไหน? บางครั้งผมรู้สึกว่าคุณอื่นไม่รู้ว่าผมควรจะนั่งตรงไหนหรือเป็นส่วนหนึ่งหรือไม่ ในฐานะครอบครัวพระกิตติคุณ เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้ทุกคนรู้สึกที่ได้รับการต้อนรับและมีส่วนร่วม ไม่ว่าพวกเขาจะแต่งงานหรือไม่ก็ตาม? ต่อไปนี้เป็นแนวคิดสามประการที่อาจช่วยได้

ทบทวนนิสัยของวอร์ด

พระกิตติคุณที่ได้
รับการฟื้นฟูช่วยให้
เราเข้าใจหลักคำ
สอนอันงดงาม





เกี่ยวกับครอบครัวในวันดี แต่ผมเห็นว่านิสัยทางวัฒนธรรมบางอย่างที่แวดล้อมหลักคำสอนทำให้คนที่ยังไม่แต่งงานรู้สึกเหมือนเป็นสมาชิกชายขอบของศาสนจักร

เช่น ผมเข้าร่วมวอร์ดที่ขอให้เฉพาะคู่แต่งงานสาวดอว์นออนเปิดและสาวดอว์นออนปิดที่การประชุม ผมได้ยินสมาชิกวอร์ดแสดงความกังวลเมื่อชายโสดได้รับการเรียกในฝ่ายอธิการ การกระทำเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้และอื่นๆ สามารถสร้างอุปสรรคทางอารมณ์ให้แก่ผู้ที่ยังไม่แต่งงานก่อนที่พวกเขาจะรู้สึกสบายใจเมื่ออยู่ในโบสถ์

มีพฤติกรรมใดบ้างที่ท่านหรือวอร์ดของท่านสามารถเปลี่ยนเพื่อรวมผู้คนได้มากขึ้น? อาจเป็นคำถามที่ดีเพื่อให้ฝ่ายอธิการหรือสภาวอร์ดพิจารณา

ขอให้ระวังเรื่องการกีดกันคนโดยไม่ตั้งใจ

บางครั้งแม้แต่คนในกลุ่มของพวกเราก็คิดว่าเรารวมกันเป็นหนึ่งเดียวกันสามารถกีดกันคนโดยไม่ตั้งใจ เช่น เมื่อผมรับใช้ตำแหน่งผู้นำบริบาล ผมมักจะพลาดการประกาศในระหว่างชั่วโมงที่สองของการประชุมศาสนจักร เมื่อผมบอกผู้นำเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาพูดว่า “แต่ภรรยาคุณไม่ได้ยินการประกาศที่สมาคมสงเคราะห์หรือ?”

ตอนนั้นผมก็แค่หัวเราะ แต่การตอบสนองของคนดีคนนั้นแสดงถึงทัศนคติที่แยกผมออกไป เรามองว่าเพื่อนสมาชิกศาสนจักรของเราเป็นส่วนหนึ่งของ “วอร์ดครอบครัว” ที่สร้างขึ้นจากผู้ชายกับผู้หญิงที่แต่งงานแล้วและมีลูกใช่ไหม? หรือเรามองอีกฝ่ายว่าเป็นส่วนหนึ่งของ “ครอบครัววอร์ด” ที่ประกอบด้วยบุคคลที่หวังใจและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้อีกฝ่ายหนึ่ง? มุมมองทั้งสองมีความสำคัญ แม้เราจะรู้ว่าวอร์ดครอบครัวต่างๆ ในวอร์ด

ของเรา แต่เราก็ยังสามารถทำความเข้าใจกับแต่ละบุคคลแบบปัจเจกเพื่อรู้สภาวการณ์ ความสนใจ ความต้องการของพวกเขา และอาจป้องกันการผลักดันคนอื่นออกไปโดยไม่เจตนา

ขยายแวดวงครอบครัวของท่าน

หลังจากสมาชิกฝ่ายอธิการท่านนั้นเชิญครอบครัวต่างๆ มานั่งด้วยกันในระหว่างการประชุมวอร์ด มีบางคนมาแต่ะไหล่ผม

“ฉันคิดว่าคุณคงอยู่ในครอบครัวของฉันในชั่วโมงถัดไป” ซิสเตอร์ใจดีท่านหนึ่งบอกพร้อมกับเชื้อเชิญให้ผมไปนั่งกับสามีและลูกๆ ของเธอ ผมรู้สึกขอบคุณคนอย่างเธอที่แสดงให้เห็นว่าพวกเขาหวังใจผมและอยากให้ผมรู้สึกได้รับการต้อนรับ อีกคนหนึ่งเป็นอธิการที่มักเชื่อเชิญผมไปกิจกรรมยามค่ำที่บ้านประจำสัปดาห์กับครอบครัวของเขาเป็นประจำ

ใครบ้างที่จะได้รับประโยชน์จากการที่ครอบครัวของท่านขยายแวดวงมิตรภาพ? ความพยายามของท่านไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบ การเชื่อเชิญธรรมดาที่สามารถสร้างความแตกต่างได้จริงๆ

วิสุทธิชนโสด: ชุมพลังที่ทรงอำนาจเพื่อสิ่งดี

ผมมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความสัมพันธ์ที่มีความหมายมากมาย แต่ผมก็มีช่วงเวลามากมายของความเดี่ยว

ดายและเปลี่ยวเหงาซึ่งผมต้องการความสัมพันธ์มากขึ้น จากการสนทนาของผมกับวิสุทธิชนคนอื่นๆ ที่ยังไม่แต่งงาน ผมเชื่อว่าความรู้สึกเหล่านี้เป็นเรื่องปกติ

อย่างไรก็ตาม ผมพยายามที่จะไม่รู้สึกละอายใจกับตัวเอง เราผู้ที่ไม่ได้แต่งงานสามารถเป็นชุมพลังที่ทรงอำนาจเพื่อสิ่งดีในชีวิตคนอื่นได้ เราสามารถช่วยเสริมความเข้มแข็งให้กับเพื่อนๆ ครอบครัวที่เรารัก และทั้งวอร์ดและสเตค ศาสนจักรต้องการพวกเรา! เราไม่ควรละทิ้งความรับผิดชอบในการเชื่อมต่อไว้กับผู้อื่น เราสามารถแนะนำตัวเองที่วอร์ดของเรา อสารรับใช้ และบอกสิ่งที่เราต้องการได้

ช่วงเวลาที่เราเปลี่ยวเหงาจะเกิดขึ้นไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนในชีวิตหรือมีความสัมพันธ์แบบใด (หรือไม่มีก็ตาม) ยิ่งเราอยู่ใกล้กับพระบิดาบนสวรรค์และรู้สึกถึงความรักของพระองค์มากเท่าใด เราก็จะยิ่งมีพลังในการทำสิ่งที่ดี หาความสุข และเชื่อมต่อกับพี่น้องของเรามากขึ้นเท่านั้น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแอลเบมา สหรัฐอเมริกา

แต่ละอย่างก็คุ้มค่า

“เราไม่ควรถูกจัดประเภทว่าแต่งงานแล้วหรือโสด แต่ควรตระหนักว่าเป็นสมาชิกศาสนจักรแต่ละคนควรได้รับความสนใจเช่นเดียวกัน การเอาใจใส่แบบเดียวกันและมีโอกาสในการรับใช้เหมือนกัน”

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008),
“A Conversation with Single Adults”
Ensign, พ.ย. 1997, 18.

ข้าพเจ้าใช้เวลาตลอดบ่ายปั่นจักรยาน
ไปหลายที่เพื่อหางานทำ





โดย เอ็ดเคอร์ ฮานส์ ที. บุม แห่งสภาเจ็ดสิบ

เอาชนะ ความกังวลทางโลก

ความกังวลทางโลกต้องไม่ทำให้เราหันเหจากการเชื่อฟังพระวาทะของพระเจ้า

๖๖ ม้เมื่อเราได้รับสัญญาพรมากมาย แต่ถ้าเราห่วง ความกังวลทางโลกแทนที่จะห่วงพระประสงค์ของ พระเจ้า เราจะสูญเสียพรเหล่านั้น เห็นได้ชัดจาก ประสบการณ์ของชายคนหนึ่งในยุคแรกของการฟื้นฟู

เจมส์ โควิลล์เป็นบาทหลวงของนิกายหนึ่งนาน 40 ปีแต่ หลังจากได้ยินพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เขา “ทำพันธ- สัญญากับพระเจ้าว่าเขาจะเชื่อฟังพระบัญญัติใดก็ตามที่ พระเจ้าจะประทานแก่เขาผ่านโจเซฟคาสตาดายากรณ์” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 39, หัวบทของภาค) พระเจ้า รับสั่งผ่านโจเซฟให้โควิลล์ “สดับฟังเสียงของเรา, ซึ่งกล่าว แก่เจ้าว่า: จงลุกขึ้นและรับบัพติศมา, และล้างบาปของเจ้า เสีย, โดยเรียกชื่อนามของเรา, และเจ้าจะได้รับพระวิญญูณ ของเรา, และพรสำคัญยิ่งนักอย่างที่เราไม่เคยพบเห็นมา ก่อน” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 39:10)

แต่ไม่นานโควิลล์ก็ “ปฏิเสธคำของพระเจ้า, และกลับไปหา หลักธรรมและผู้คนเดิมๆ” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 40, หัวบทของภาค) พระเจ้าตรัสถึงโควิลล์ว่า “เขาได้รับพระคำ ด้วยความยินดี, แต่ซาตานล่อลวงเขาทันที; และความกลัว การข่มเหงและความกังวลทางโลกทำให้เขาปฏิเสธพระคำ” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 40:2) เพราะห่วงความกังวล ทางโลก โควิลล์จึงสูญเสียพรที่พระเจ้าทรงสัญญากับเขา

ข้าพเจ้าควรอยู่หรือไป?

ในชีวิตข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าเราต้องไม่ปล่อยให้ ความกังวลทางโลกทำให้เราหันเหจากการเชื่อฟังพระเจ้า

ข้าพเจ้าเติบโตในครอบครัวที่ดีเยี่ยมและรักกัน บ้านที่พ่อ แม่สอนเราเป็นอย่างดีในพระกิตติคุณ ความรักที่พวกท่าน มีต่อเราสะท้อนความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อลูกๆ ของพระองค์

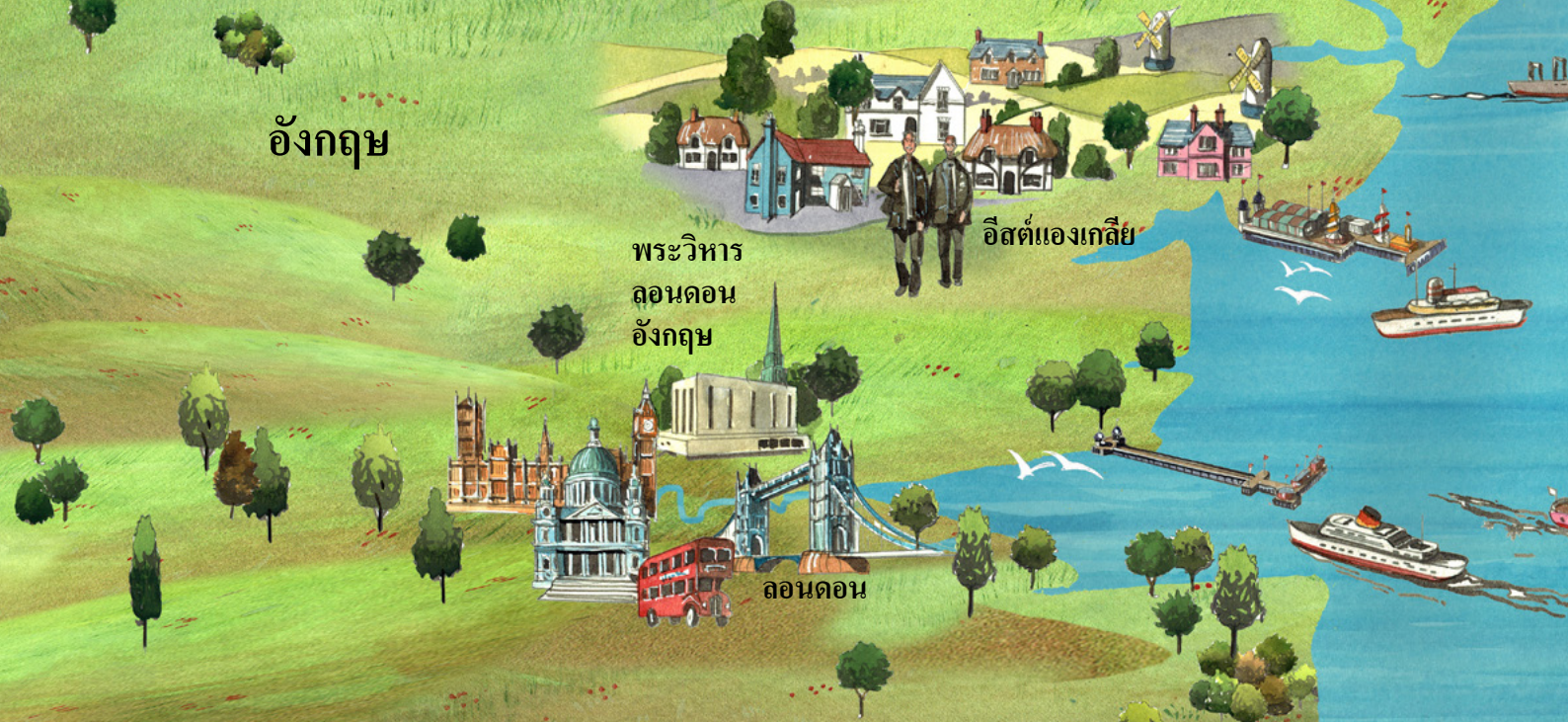
เมื่ออายุ 16 ปีมีคนชวนข้าพเจ้าไปทำงานที่ฟาร์มปศุสัตว์ แห่งหนึ่งในสหรัฐ ด้วยความหวังว่าสักวันจะสร้างบ้านของ ตัวเองที่นั่นได้ นั่นทำให้ข้าพเจ้าสนใจเพราะเนเธอร์แลนด์ บ้านเกิดของข้าพเจ้าเป็นประเทศเล็กๆ ที่มีคนอยู่แออัด

อันที่จริง บรรพชนฝั่งบิดาข้าพเจ้าทุกคนมีความ ปรารถนาคล้ายกันคือไปอยู่อีกที่หนึ่ง พวกท่านย้ายไป อินโดนีเซียซึ่งเคยเป็นอาณานิคมของเนเธอร์แลนด์ ข้าพเจ้าเข้าใจเองแล้วว่าเพราะอะไร ในอินโดนีเซียอากาศดี ทิวทัศน์สวยงาม และมีที่ว่างเหลือเฟือ ข้าพเจ้ามียื่นขอบ เติงทางเหมือนที่สร้างแรงบันดาลใจให้บรรพชน ข้าพเจ้า ควรออกจากประเทศบ้านเกิดไปค้นหาความสำเร็จและผลงู ภัยด้วยหรือไม่?

ระหว่างตัดสินใจ คุณพ่อยื่นจดหมายฉบับหนึ่งที่โดโน- แวน แวนแดม ประธานคณะเผยแผ่ของพวกท่านเขียนถึง ท่านกับพี่สาวของท่านเมื่อหลายปีก่อนให้ข้าพเจ้า ประธาน แวนแดมขอให้พวกท่านอยู่ในเนเธอร์แลนด์และสร้าง ศาสนจักรที่นั่น คุณพ่อบอกข้าพเจ้าว่าท่านตัดสินใจทำ อย่างนั้น และเนื่องจากชื่อครอบครัวบวมมีอยู่ในจดหมาย ตอนนั้นก็ถึงตาข้าพเจ้าที่จะทราบว่าต้องทำอะไร

ในหลายปีหลังสงครามโลกครั้งที่สอง สมาชิกศาสนจักร จำนวนมากอพยพไปอเมริกาและแคนาดา การอพยพ

อังกฤษ



ดำเนินต่อเนื่องในทศวรรษ 1970 ทั้งที่ผู้นำศาสนจักร สนับสนุนให้สมาชิกอยู่ในประเทศของตนและเสริมสร้าง ศาสนจักรในที่ที่ตนอยู่ ข้าพเจ้าตัดสินใจร่วมกับการสวด อ้อนวอนว่าจะอยู่ต่อและสร้างศาสนจักรในเนเธอร์แลนด์ โดยไม่เข้าใจล่วงหน้าว่าจะมีความหมายอะไรในอนาคต

การตัดสินใจ การตัดสินใจ

เมื่อข้าพเจ้าเรียนจบมัธยมปลายในปลายทศวรรษ 1970 เศรษฐกิจในเนเธอร์แลนด์ปั่นป่วน อัตราการว่างงานสูงมาก โดยรวมแล้วสถานการณ์ค่อนข้างแย่ คนที่เรียนจบตัดสินใจลำบากกว่าจะทำอะไรต่อ

คุณพ่อข้าพเจ้ากำลังรับใช้เป็นประจำนสาขาท่านสนทนากับข้าพเจ้าบางครั้งบางครั้งถึงความเป็นไปได้ของการรับ ใช้งานเผยแพร่เต็มเวลา จะดีแน่นอนถ้าได้รับใช้ ข้าพเจ้าตั้ง ตารอโอกาสนี้มาทั้งชีวิต

แต่ข้าพเจ้ามองไม่เห็นว่าการรับใช้งานเผยแพร่จะช่วย ข้าพเจ้าหาเลี้ยงครอบครัวในอนาคตได้อย่างไร ตั้งแต่เด็ก ข้าพเจ้ามีความปรารถนาแรงกล้ามาตลอดว่าสักวันจะพบรัก ของชีวิตและสร้างครอบครัวด้วยกัน

ตอนนั้นข้าพเจ้าอายุ 17 ปี และไม่ทราบจะทำอะไรต่อ ดี ข้าพเจ้าจึงเริ่มเรียนต่อ แต่หลายสัปดาห์หลังจากนั้น ข้าพเจ้าพบว่าการเรียนสาขานี้จะไม่ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข ข้าพเจ้ามีคำถามว่าการเรียนจะทำให้ข้าพเจ้ามีงานมั่นคง หรือเปล่า ข้าพเจ้าคิดจะเลิกเรียน

คุณพ่อคุณแม่ไม่มีความสุขกับความคิดนี้ พวกเขาบอก ว่าข้าพเจ้าจะเลิกเรียนได้ต่อเมื่อมีงานทำ พวกเขาอาจจะ คิดว่าข้าพเจ้าจะไม่วันหางานได้เพราะวิกฤติการเงิน

ข้าพเจ้าใช้เวลาตลอดบ่ายปั่นจักรยานไปหลายที่ จนมาพบ บริษัทหนึ่งที่จ้างข้าพเจ้าให้ทำงานในโกดังสินค้าของพวกเขา

แผนของข้าพเจ้า

ถึงแม้จะได้อำนาจชั่วคราว แต่ข้าพเจ้ามีแผน ข้าพเจ้า จะเป็นตำรวจ การทำงานให้รัฐบาลจะเป็นวิธีที่มั่นคงในการ หาเลี้ยงครอบครัวในอนาคตและทุกอย่างจะออกมาดี

ข้าพเจ้าจำวันที่ไปสอบเข้าโรงเรียนตำรวจได้ ข้าพเจ้านั่ง รถไฟตอนเช้าตรู่และใช้เวลาทั้งวันทำการสอบทุกประเภท เมื่อหมดวันข้าพเจ้าถูกเรียกเข้าไปในห้องทำงาน พวกเขา บอกว่าข้าพเจ้าสอบผ่านหมดและอยากได้ตัวข้าพเจ้าแต่ เพราะข้าพเจ้าอายุ 17 ปี จึงเด็กไป และบอกให้ข้าพเจ้ามาลอง อีกครั้งปีหน้า

โลกพังทลายและข้าพเจ้าคิดตลอดทางกลับบ้าน “ทำ อะไรต่อดี?” ที่บ้านคุณพ่อฟังความคับข้องใจของข้าพเจ้า และเสนอตัวให้พร ข้าพเจ้าคาดหวังให้พระเจ้าบอกว่าทุก อย่างจะออกมาดีและโรงเรียนตำรวจจะรับข้าพเจ้าเหมือน เกิดปาฏิหาริย์ แต่พระเจ้ากลับบอกข้าพเจ้าว่าถ้าข้าพเจ้าจะ เลือกให้พระองค์มาก่อน ข้าพเจ้าจะมีอาหารบนโต๊ะเสมอ และมีรายได้เงินเลี้ยงครอบครัวในอนาคตแน่นอน

แผนที่ดีกว่า

ข้าพเจ้าได้รับคำตอบในการสวดอ้อนวอนว่าการให้พระเจ้า มาก่อนหมายความว่าข้าพเจ้าต้องรับใช้งานเผยแพร่เต็มเวลา ข้าพเจ้าตั้งใจมาตลอดว่าจะรับใช้แต่ไม่เห็นว่ามีขั้นตอนหนึ่ง จะนำไปสู่อีกขั้นตอนหนึ่งอย่างไร ตอนนั้นข้าพเจ้ารู้แล้วว่า



ครอบครัวของเอลเดอร์และซิสเตอร์บูมในปี 2019
ตั้งแต่นั้นมีหลานสาวอีกคนเกิด

เนเธอร์แลนด์

การรับใช้งานเผยแผ่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าจะทำ และอยากทำ
ทันทีที่ทำได้

สมัยนั้นค่าใช้จ่ายสำหรับงานเผยแผ่คือ 10,000 กิลเดอร์
ตามค่าเงินเนเธอร์แลนด์สมัยก่อนหรือเท่ากับค่าจ้างหนึ่งปี
ข้าพเจ้าทำงานในโกดังสินค้าตามเดิมและราวฤดูร้อนปี
1981 ข้าพเจ้ามีเงิน 10,000 กิลเดอร์ และอายุครบ 18 ปี
พอดี คุณพ่อซึ่งเป็นประธานสาขาบอกว่าข้าพเจ้าอายุน้อย
ไปสำหรับงานเผยแผ่ ประธานท้องถิ่นและประธานคณะ
เผยแผ่ก็บอกเช่นนั้น เวลานั้นท่านต้องอายุ 19 ปี แต่ในวัน
เกิดปีที่ 18 ข้าพเจ้าไปพบแพทย์และทันตแพทย์ด้วยตัวเอง
และให้พวกเขากรอกข้อมูลส่วนตัวในใบสมัครเป็นผู้
สอนศาสนาของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าจัดการให้ผู้นำสัมภาษณ์และส่งใบสมัคร จากนั้น
ก็รอ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณพ่อซึ่งเป็นประธานสาขาได้รับ
จดหมายฉบับหนึ่ง ใบสมัครถูกส่งคืนให้ท่านพร้อมกับแจ้ง
ว่าข้าพเจ้าอายุน้อยไป แต่ท่านยังไม่อยากบอกข้าพเจ้า ด้วย
เหตุนี้จึงเก็บจดหมายไว้ในกระเป๋าเสื้อของท่านหลายสัปดาห์
โดยไม่ให้ข้าพเจ้ารู้ โชคดีที่ระหว่างนั้นท่านได้รับจดหมาย
แจ้งอีกฉบับหนึ่ง บอกว่าในบางสถานการณ์เจ้าหน้าที่ชั้น
ผู้ใหญ่ยินดีให้เยาวชนไปก่อนเวลาเมื่อพวกเขาเตรียมตัวดี
แล้ว ไม่นานข้าพเจ้าก็ได้รับเรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่
อังกฤษ ลอนดอนอีสต์ งานเผยแผ่กลายเป็นพรตลอดชีวิต

พรจากพระเจ้า

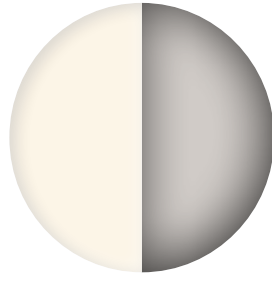
สามเดือนหลังกลับจากงานเผยแผ่ ข้าพเจ้าพบรักของ
ชีวิต ปีต่อมาเราแต่งงานและผนึกกันไว้ในพระวิหารลอนดอน
อังกฤษ เศรษฐกิจยังไม่ดี แต่ข้าพเจ้ามีงานทำตลอดและหา

เลี้ยงครอบครัวได้ มีอาหารบนโต๊ะและมีหลังคาคลุมศีรษะ
เสมอ

พระคัมภีร์ข้อนี้กลายเป็นข้อโปรดของข้าพเจ้าสมัยเป็นผู้
สอนศาสนา “ตราบเท่าที่ลูกจะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า
เป็นเจ้าลูกจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน” (แอลมา 36:1) ข้าพเจ้า
ตัดสินใจทำสิ่งที่คุณพ่อทำโดยมีพระคัมภีร์ข้อนี้เป็นเครื่อง
นำทาง คืออยู่ในเนเธอร์แลนด์และสร้างศาสนจักรในแผ่น
ดินเกิด

ปัจจุบันสาขาเล็กๆ ที่ข้าพเจ้าเติบโตมาเป็นนอร์ดที่
หลานๆ ของเราชอบมารวมกันในวันประชุมวัยใหญ่ๆ กับเพื่อน
มากมายหลายคน ลูกชายเรามีอาชีพที่ดีและมีอาหารบนโต๊ะ
ข้าพเจ้ามองเห็นว่าการตัดสินใจของข้าพเจ้ามีผลต่อคนรุ่น
หลังผู้ปรารถนาจะให้พระเจ้ามาก่อนเช่นกันในชีวิตพวกเขา

ข้าพเจ้าสำนึกคุณที่ได้เรียนรู้แต่เนิ่นๆ ในชีวิตว่าการ
ตัดสินใจที่ถูกต้องที่สุดคือการเอาชนะความกังวลทางโลก
และให้พระบิดาบนสวรรค์มาก่อน พระองค์ประทานพรที่
ข้าพเจ้าจะไม่มีวันรู้ถ้าไม่ตัดสินใจแบบนั้น ■



ความต่างที่ชัดเจนระหว่าง

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดกับปฏิปักษ์

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพระเยซู
คริสต์กับซาตานจะช่วยให้เราซาบซึ้งในพระพันธกิจ
ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและรักทุกสิ่งยิ่งกว่าเดิม

โดย แครรีน โทมัส
เซมินารีและสถาบัน

พิจารณาถึงความยิ่งใหญ่ของของขวัญที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานแก่บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าเมื่อพระองค์เต็มพระทัยยอมทำให้แผนของพระบิดาเกิดสัมฤทธิ์ผลในสภาก่อนเกิด เมื่อพระบิดาบนสวรรค์ของเราตรัสว่า “เราจะส่งใครไปเล่า?” พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงตอบอย่างอ่อนน้อมว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี่, ขอทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด” (อับราฮัม 3:27) และทรงประกาศต่อไปว่า “พระบิดา, ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด, และให้รัศมีภาพเป็นของพระองค์ตลอดกาล” (โมเสส 4:2)

เพราะความรักของพระองค์ที่มีต่อเราทำให้พระเยซูคริสต์ทรงเสด็จมาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา¹ อย่างไรก็ตาม การตอบสนองของซาตานต่อแผนของพระบิดาเป็นความเห็นแก่ตัว ถึงแม้เขาจะอ้างว่าเขาจะ “ไถ่มนุษยชาติทั้งปวง” (ดูโมเสส 4:1) แต่เขาก็ไม่อาสาเป็นผู้ช่วยให้เรารอด เขาไม่สนใจที่จะทนทุกข์หรือตายเพื่อใคร เขาจะไม่หลั่งเลือดสีกษัตริย์ของเขาเพื่อเรา เขาต้องการรัศมีภาพเกียรติ และอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยไม่สูญเสียอะไรเลย... เขาจะอยู่สูงสุด และไม่มีใครก้าวหน้าได้”²

ในทางตรงกันข้าม ทุกสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงทำและจะทำนั้นเป็นแรงจูงใจจากความรักที่สมบูรณ์แบบของพระองค์ที่ทรงมีต่อเรา (ดู 2 โครินธ์ 2:24) และความต้องการที่จะยกย่องพระบิดาบนสวรรค์ (ดู ยอห์น 8:28-29) เป็นความอ่อนน้อมถ่อมตนและแรงบันดาลใจเมื่อคิดว่า “พระเยซูคริสต์ทรงเปี่ยมด้วยความรักล้นเกล้าขณะทรงทนต่อความเจ็บปวด ความโหดร้าย และความอยุติธรรมที่เราไม่อาจเข้าใจได้ เพราะความรักที่มีต่อเรา พระองค์จึงทรงเอาชนะอุปสรรคที่ไม่อาจเอาชนะได้ด้วยวิธีอื่น... เพื่อเราจะเอาชนะความเจ็บปวด ความโหดร้าย และความอยุติธรรมของโลกนี้ได้ อีกทั้งช่วยเหลือให้อภัย และเป็นพรเช่นกัน”³ โอ ช่างแสนอัศจรรย์! ไฉนใหม่ที่เราร้องเพลงว่า “โอ ช่างแสนอัศจรรย์! พระองค์ทรงห่วงใยฉัน แม้วายชั่ววันทรงยอม”⁴

ในพระคัมภีร์มีการเปรียบเทียบมากมายระหว่างพระอุปนิสัยของพระเยซูคริสต์กับปฏิปักษ์ การตรวจสอบการเปรียบเทียบนั้นช่วยให้เราเข้าใจขอบเขตความรักที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา



ซาตาน

พระเยซูคริสต์

“มาร ดูจ สิงโตคำราม เดินวนเวียนเที่ยวเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้” (1 เปโตร 5:8) และ “ขึ้นไป ลงมา, เทียวไป เทียวมา อยู่ในแผ่นดินโลก, โดยหมายมั่นจะทำลายจิตวิญญาณมนุษย์” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:27)

“เราเป็น คนเลี้ยงแกะที่ดี คนเลี้ยงแกะที่ดีย่อมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ... และเราสละชีวิตเพื่อฝูงแกะ... เราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก ไม่มีใครชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตตามที่เรารตั้งใจเอง” (ยอห์น 10:11, 15, 17-18)

“เขากบฏต่อเรา, โดยกล่าวว่า, **ประทานครีษทของพระองค์ให้ข้าพระองค์เกิด,** ซึ่งคืออำนาจของเรา; และเขาทำให้ไพร่พลของสวรรค์หนึ่งในสามส่วนหันหลังให้เราด้วย เพราะสิทธิ์เสรีของพวกเขา” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:36)

“เราไม่ได้ทำอะไรตามใจชอบ พระบิดาทรงสอนเรา... เราทำตามชอบพระทัยของพระองค์เสมอ... เราถวาย **พระเกียรติแด่พระบิดาของเรา**... เราไม่ได้แสวงหาเกียรติของเราเอง” (ยอห์น 8:28-29, 49-50)

เขา “**แพร่งานแห่งความมืด** และความน่าชิงชังตลอดทั่วพื้นแผ่นดิน, จนเขาลากเอาผู้คนลงไปสู่ความพินาศสิ้น, และไปสู่รอกอันเป็นนิจ” (อิสลามัน 6:28)

“เราเป็น **ความสว่างของโลก** คนที่ตามเรามาจะไม่ต้องเดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” (ยอห์น 8:12)

เขา “**หมายมั่นจะทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์;**” (โมเสส 4:3) และ “**แสวงหาเพื่อจะให้มนุษย์ทั้งปวงเศร้าหมอง เหมือนตัวเขา**” (2 นิไฟ 2:27)

“เรามาเพื่อพวกเขาจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยอห์น 10:10) และ “**ประกาศอิสรภาพแก่พวกเชลย ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ปลอ่ยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ**” (ลูกา 4:18)



เขา “ไม่คำจูนลูกๆ ของเขา ในวันสุดท้าย” (แอลมา 30:60)
 “ป้อยอกนเหล่านั้น, และนำพวกเขาไปจนเขาลากเอาจิตวิญญาณ
 คนเหล่านั้นลงนรก” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:26) “จน
 เขาจับพวกนี้ไว้ด้วยโซ่อันนำพรันพริงของเขา” (2 นิไฟ 28:22)

“เราอยู่ท่ามกลางเจ้า, และเป็น ผู้วิงวอนพระบิดาแทนเจ้า”
 (หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:5) “แม่พระเยซู
 คริสต์, ผู้วิงวอนแทนเจ้า, ผู้รู้ความอ่อนแอของ
 มนุษย์และรู้ว่าจะช่วยคนเหล่านั้นที่ถูกล่อลวงได้
 อย่างไร” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 62:1)

“เขา ช่วยใจมนุษย์ ให้ขัดแย้งด้วยความโกรธ” (3 นิไฟ
 11:29) และเขา “ปลุกปั่นคนเหล่านั้นสู่ความชั่วช้าสามัญ
 ให้ต่อต้านสิ่งที่ดี” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:20)

“เราอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่
 ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจ
 ของท่านเป็นทุกข์ อย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:27)

เขา “ทำให้ความคิดของคนที่ไม่เชื่อมีตม่นไป” (2 โครินธ์
 4:4) “คิดจะมีอำนาจเหนือประจักษ์พยานของเจ้า” (หลัก
 คำสอนและพันธสัญญา 10:33) และ “มาและ นำแสงสว่าง
 และความจริงไป” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:39)

“หากเจ้าจะถาม, เจ้าจะได้รับการเปิดเผยมาเดิมการเปิด
 เผย, ความรู้มาเดิมความรู้, เพื่อเจ้าจะรู้ความลับและสิ่งที่
 ส่งเสริมความสงบสุข—สิ่งนั้นที่นำมาซึ่งปีติ, สิ่งนั้นที่นำ
 มาซึ่งนิรันดรแห่งชีวิต ฉะนั้น, คนที่ขาดปัญญา, ก็ให้เขา
 ขอบอกเรา, และ เราจะให้เขาด้วยใจกรุณา และหาตำหนิ
 เขาไม่” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:61, 68)

ขอให้เรา “พินิจพิเคราะห์พระคุณอันยั่งยืน [ของพระผู้ช่วยให้รอด] พระเมตตาอันไร้ขีดจำกัด [ของพระองค์]”
 อย่างสม่ำเสมอและชื่นชมความจริงที่ว่าเพราะพระองค์ “เราจึงได้รับของขวัญแห่งชีวิตช่วงวันรันดร์”⁵ ■

อ้างอิง

1. ดู โจเซฟ บี. เวิร์ธลีน, “Never Give Up,” *Ensign*, Nov. 1987, 10.
2. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “A Message at Christmas” [การให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์, 12 ธ.ค. 2017], 4, speeches.byu.edu
3. จอห์น เอช. โกรเบิร์ก, “พลังความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” *เลียวโซนา* พ.ย. 2004, 14.
4. “ฉันเฝ้าพิศวง” *เพลงสวด บทเพลงที่ 89*.
5. “As Now We Take the Sacrament,” *Hymns*, no. 169.

เจนซันชมยินดี ตลอดการเดินทาง

เรามีความมุ่งมั่นที่จะเดินทางไป
จนถึงจุดหมายด้วยศรัทธาเช่นเดียวกับ
เจน แมนนิง เจมส์หรือไม่?

เจน แมนนิง เจมส์เหนื่อยกับการ
เดินทาง แต่เธอปฏิเสธที่จะหยุดเดิน
ลูกชายคนโตของเธอ ซิลเวสเตอร์
โตพอที่จะเดินข้างๆ เกรวียน แต่ไซ-
ลาส ลูกน้อยของเธอที่เกิดระหว่าง
ทางยังคงต้องให้เธออุ้ม เรื่องนี้เกิด
ขึ้นในปี 1847 และหลังจากนั้นไม่
นานครอบครัวเจมส์ก็จะมาอยู่ใน
กลุ่มผู้บุกเบิกแรกที่มาถึงหุบเขาเกรท
ซอลท์เลค

การเดินทางไกลไม่ใช่เรื่องแปลก
สำหรับเจน

เมื่อสี่ปีก่อน ครอบครัวของเธอออก
จากบ้านในเมืองฝั่งตะวันออกเพื่อ
พบกับวิสุทธิชนในนอวอซึ่งอยู่ริม
ชายแดนตะวันตก การเดินทางควรใช้
เวลาเพียงสองสามวันทางแม่น้ำ แต่
เนื่องจากเวลานั้นคนผิวดำหลายคน
เป็นทาสในสหรัฐ ครอบครัวเจมส์จึง
ต้องแสดงเอกสารต่างๆ เพื่อพิสูจน์
อิสรภาพของพวกเขาย่อยครั้ง และ
บางแห่งมีกฎหมายที่เข้มงวดป้องกัน
ไม่ให้คนผิวดำเดินทางผ่านพื้นที่นั้น
รวมถึงเก็บค่าธรรมเนียมคนละ 500
ดอลลาร์ในการเดินทางผ่าน

อาจเป็นเพราะค่าธรรมเนียมอันโหด



ร้ายเช่นนี้หรืออคติอื่นๆ ลูกเรือแม่น้ำ
จึงปฏิเสธที่จะพาเจนและสมาชิกใน
ครอบครัวเดินทางให้ไกลกว่านี้ ด้วย
ความมุ่งมั่น พวกเขาทิ้งข้าวของ
มากมายและเดินเท้าพร้อมกับสิ่งของ
เท่าที่จะบรรทุกทุกไปได้

ครอบครัวของเจนเดินทางไกลกว่า 800
ไมล์ (1,287 กม.) พวกเขาเดินทางผ่านวัน
ที่อบอ้าวและคืนเดือนมืด เมื่อพวก
เขาเดินทางทะเลาะ นอนอยู่ใต้ท้องฟ้าที่
เปิดโล่ง เมื่อพวกเขาตื่น เสื้อผ้าของ
พวกเขาขาวโพลนด้วยน้ำค้างแข็ง

“เราเดินทางรองเท้าขาดไม่มีชิ้นดี
จนเท้าของเราเริ่มเจ็บ แตก และเสียด
ไหล” เจนจำได้ว่า “... เราขอให้พระ
ผู้เป็นเจ้าของพระบิดาผู้เป็นนิรันดร์ทรง

รักษาเท้าของเรา และคำสวดอ่อนวอน
ของเราก็ได้รับคำตอบ”¹

ระหว่างอดทนกับการเดินทางอัน
แสนทรหดนี้ เจนร้องเพลงสวดกับพ่อ
แม่พี่น้องของเธอเพื่อสรรเสริญพระเจ้า
เป็นเจ้า สุดท้าย หลังจากเดินทางไปเกือบ
สามเดือน พวกเขาก็มาถึงนอวอ หลาย
ปีต่อมา เมื่อวิสุทธิชนผู้เปี่ยมศรัทธา
ออกเดินทางข้ามที่ราบ เจนเป็นหนึ่งใน
ในผู้บุกเบิกกลุ่มแรกที่เริ่มเดินทางบนเส้น
ทางนั้น ■

อ้างอิง

1. “The Autobiography of Jane Manning James,”
history.ChurchofJesusChrist.org/article/jane-
manning-james-life-sketch.



โจเซฟ สมิธสอนอะไรเกี่ยวกับ ความตายและการฟื้นคืนชีวิต?

โจเซฟ สมิธเรียนรู้ผ่าน
การเปิดเผยว่าทุกคน
ที่ตายจะฟื้นคืนชีวิต
และมีชีวิตอีกครั้งเพราะ
พระเยซูคริสต์ (ดู หลักคำ
สอนและพันธสัญญา
29:26) ต่อไปนี้เป็นหลักคำ
สอนที่มีความหวังซึ่งท่าน
แบ่งปัน

**ความตายเป็นส่วนหนึ่งของแผนของ
พระผู้เป็นเจ้า**

“มันยากที่ข้าพเจ้าจะมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก
และเห็น [พี่น้องของข้าพเจ้า คือ อัลวิน และ
ดอน คาร์ลอส] . . . ถูกพรากจากเราในวัยหนุ่ม
ของพวกเขา . . . แต่ข้าพเจ้าทราบที่เราควร
นิ่งเสียและรู้อนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้าและก้ม
หน้าทำตามพระประสงค์ของพระองค์”²

ความตายเป็นเรื่องชั่วคราว

“บรรดาญาติและมิตรสหาย [ของเรา] ถูก
แยกจากร่างกายเพียงช่วงสั้นๆ เท่านั้น”³

คนชอบธรรมไม่จำเป็นต้องกลัว

“เรามีเหตุผลที่จะมีความหวังอันสูงสุดและ
การปลอบประโลมสำหรับคนตายของเราไม่
ว่าจะเป็นใครก็ตามบนแผ่นดินโลก”⁴

มีความหวังแม้ในความอาลัย

“ใจผมอาลัยคนที่ถูกพรากไปจากเราก็จริง
แต่ไม่สิ้นหวัง เพราะผมจะได้พบพวกเขา
อีกครั้งและอยู่กับพวกเขา”¹

การสนทนา

คำสัญญาของการฟื้นคืนชีวิต
ทำให้ท่านมีความหวังและสันติ
อย่างไร ท่านจะแบ่งปันความ
จริงเหล่านี้กับผู้อื่นอย่างไร?

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 191 ดูเพิ่มเติม
“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ChurchofJesusChrist.org
2. คำสอน: โจเซฟ สมิธ 191.
3. คำสอน: โจเซฟ สมิธ 186.
4. คำสอน: โจเซฟ สมิธ 186.



หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 30-36
5-11 เมษายน

พระผู้เป็นเจ้าของทรงอวยพร คนที่รับใช้พระองค์อย่างไร?

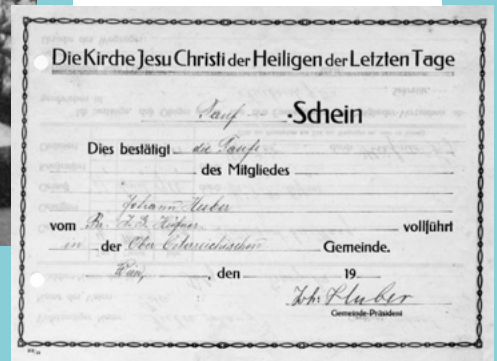
ห ลังจากถูกเรียกให้
จากครอบครัวเพื่อ
รับใช้งานเผยแผ่
โทมัส บี. มาร์ชได้รับสัญญา
พรมากมายสำหรับการเสีย
สละที่เขาทำเพื่อรับใช้
(ดู หลักคำสอนและพันธ-
สัญญา 31:2, 5, 7)
นอกจากบราเดอร์มาร์ช
แล้ว หลายคนได้รับพร
เนื่องจากพวกเขาพยายาม
จะก่อตั้งศาสนจักรที่ได้รับ
การฟื้นฟูของพระเจ้าทั่วโลก
ตัวอย่างหนึ่งคือโยฮันน์และ
เทเรเซีย ฮูเบอร์ ซึ่งช่วยก่อ
ตั้งศาสนจักรในออสเตรีย
ช่วงต้นทศวรรษ 1900



โยฮันน์และเทเรเซีย ฮูเบอร์พร้อมด้วยลูกๆ ของพวกเขาใน
ช่วงประมาณปี 1898

ศรัทธาในใบหน้าของ ความทุกข์

เมื่อครอบครัวฮูเบอร์รับบัพ-
ติสมาเข้าสู่ศาสนจักรและออก
จากนิกายคาทอลิก ศาสนาที่
โดดเด่นของออสเตรีย ปัญหา
ทางสังคมและกฎหมายเกิด
ขึ้นมากมาย เมื่อผู้คนที่รู้ว่าลูกๆ
ครอบครัวฮูเบอร์ ไม่ได้เข้า
ร่วมการสารภาพผิด พวกเขา
ว่าจะนำเด็กออกจากบ้านของ
พวกเขา บางคนถึงกับบอกให้
เทเรเซียทิ้งโยฮันน์



บันทึกสมาชิกภาพของโยฮันน์ ฮูเบอร์

การสนทนา

พระเจ้าทรงอวยพรท่านและ
ครอบครัวของท่านอย่างไร
เมื่อท่านรับใช้พระองค์?

พรและโอกาสใหม่ๆ

หลังจากสงครามโลกครั้งที่
หนึ่ง ข้อจำกัดทางศาสนาที่
ผ่านมามากมายลง ทำให้ผู้คนใช้
ศรัทธาอย่างอิสระมากขึ้น
พระผู้เป็นเจ้าของทรงเฝ้ามอง
ครอบครัวฮูเบอร์ขณะที่พวก
เขายังคงแบ่งปันพระกิตติคุณ
ต่อไป และในไม่ช้าก็เกิดสา-
खाเล็กๆ ที่เริ่มประชุมกันใน
ศูนย์กลางของครอบครัวฮูเบอร์
โยฮันน์ได้รับการเรียกให้รับ
ใช้เป็นประธานสาขาคนแรก
ในออสเตรีย เขารับใช้เป็น
เวลา 25 ปี¹



พิธีนมัสการวิสุทธิชนยุคสุดท้ายครั้งแรกในออสเตรียจัดขึ้นใน
ศูนย์กลางของครอบครัวฮูเบอร์ ตามที่เห็นในภาพ

อ้างอิง

- ดู “สาขาแรกในออสเตรีย”
[ChurchofJesusChrist.org/study/
history/global-histories](http://ChurchofJesusChrist.org/study/history/global-histories)



พระผู้เป็นเจ้าทรงรวบรวมเราอย่างไร?

พระผู้ช่วยให้รอด ทรงบัญชาให้เรา “เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” พระองค์ตรัสว่า “หากเจ้าไม่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มีไช้ของเรา” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:27) วิธีหนึ่งที่เราจะเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันคือการรวมตัวกัน

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดสอนว่า “พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการรวบรวมและอวยพรครอบครัวของพระองค์ทั้งหมด”¹ นี่คือสามวิธีที่เราสามารถรวมกันและเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยศรัทธา



1. รวมตัวกันในที่เดียว

ในยุคแรกๆ ของการฟื้นฟู พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้วิสุทธิชนของพระองค์ “รวมเข้ามาในสถานที่แห่งหนึ่ง . . . เพื่อเตรียมใจพวกเขาให้พริกพร้อมถั่วทุกสิ่ง” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:8)

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในยุคแรกจะมารวมตัวกันในหลากหลายพื้นที่ เช่น โอไฮโอ มิสซูรี อิลลินอยส์ ยูทาห์ และอังกฤษ การรวมตัวกันช่วยให้สมาชิกแข็งแกร่งขึ้นและเป็นการสร้างศาสนจักร



2. การรวมกันในที่ซึ่งท่านอยู่

เมื่อเวลาผ่านไป ผู้นำศาสนจักรเริ่มสนับสนุนให้สมาชิกมารวมตัวกันและสร้างศาสนจักรในบ้านเกิดของพวกเขา ไม่ว่าสมาชิกจะมารวมกันที่ไหนก็ตาม พวกเขาสามารถเข้าร่วมการรวมตัวกันของอิสราเอลที่กระจัดกระจาย พระเจ้าทรงประกาศว่า “เรามีงานสำคัญยิ่งเก็บสะสมไว้ เพราะอิสราเอลจะได้รับพระผู้ช่วยให้รอด” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:33)

3. การรวมกันทั้งสองด้านของม่าน

พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเรา “เพื่อทำให้เกิดการรวมกันของผู้ที่เราเลือกไว้” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:7) ซึ่งรวมถึงผู้ที่เรารวมผ่านงานเผยแผ่ศาสนาและผู้ที่เรารวมอีกด้านหนึ่งของม่าน เอ็ดเดอร์เดล จี. เรนลันด์แห่งโคเวนอัครสาวกสิบสองสอนว่า “เมื่อเรารวบรวมประวัติครอบครัวและไปพระวิหารแทนบรรพชนของเรา พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้พรที่สัญญาไว้ . . . เกิดขึ้นพร้อมกันทั้งสองด้านของม่าน”²

การสนทนา

ท่านได้รับพระอะไรบ้างจากการรวมตัวกับวิสุทธิชนอื่นๆ? ท่านได้รับพรจากการช่วยพระผู้เป็นเจ้ารวบรวมบุตรธิดาของพระองค์อย่างไร?

อ้างอิง

- เฮนรี่ บี. อายริงก์, “การรวบรวมครอบครัวของพระผู้เป็นเจ้า,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2017, 20-21.
- เดล จี. เรนลันด์, “ประวัติครอบครัวและงานพระวิหาร: การฝึกและการเยียวยา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2018, 49.



เราจะเป็นเหมือน เอ็ดเวิร์ด พาร์ทริคจ์ ได้อย่างไร?

บอิดเวิร์ด พาร์ทริคจ์
เป็นอธิการคนแรกของ
ศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์ที่ได้รับการฟื้นฟู ด้วย
ประจักษ์พยานอันมั่นคง
ของเขา เขาเต็มใจเสียสละ
ทุกอย่างที่เขา มีและอดทน
ต่อความยากลำบากเรื่อย
มาเพราะเขารู้ว่าศาสนจักร
เป็นความจริง

เขาเป็นนอย่างไร?

พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “หัวใจ [ของเอ็ดเวิร์ด] พิศุทธิ์ต่อเรา,
เพราะเขาเป็นเหมือนกับนาธานาเอลในสมัยโบราณ, ซึ่งใน
ตัวเขาไม่มีมารยา” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 41:11)
หมายความว่าเอ็ดเวิร์ดไม่มีความปรารถนาที่จะหลอก
กลางหรือคดโกงผู้อื่น ความตั้งใจของเขาบริสุทธิ์ เหตุใด
คุณสมบัตินี้จึงมีความสำคัญที่ผู้นำศาสนจักรพึงมี?

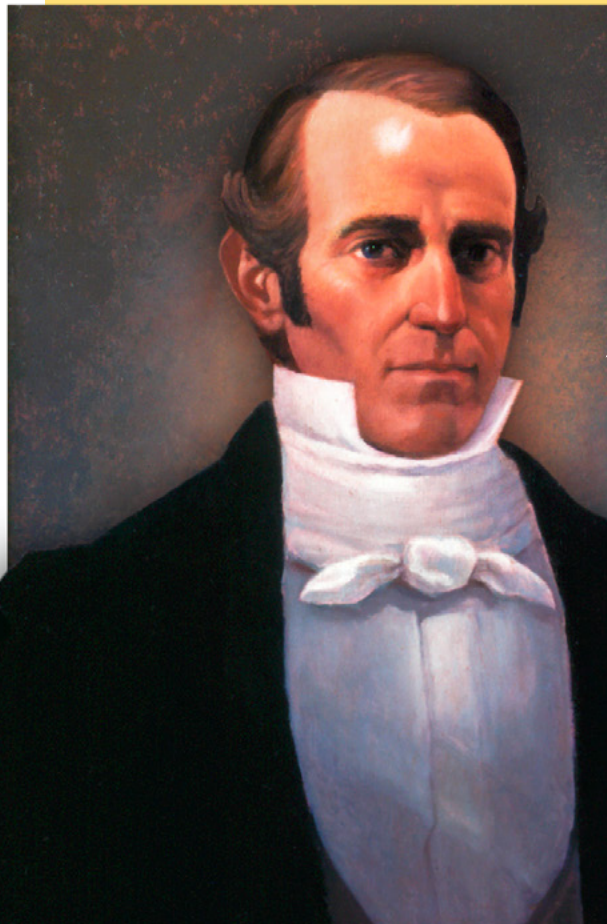
เขาเสียสละอะไรบ้าง?

เมื่อเอ็ดเวิร์ดเข้าร่วมศาสนจักร ครอบครัวของบิดาปฏิเสธเขา
ในฐานะอธิการ เขาจัดการเรื่องทรัพย์สินที่ได้รับการอุทิศ
ถวายของวิสุทธิชน เขายังต้องเสียสละทรัพย์สินของตนเอง
ด้วย (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 41:9) และเผชิญความ
ยากจนแสนสาหัสกับครอบครัวของเขา เขาถูกราคด้วยขาง
มะคอยและขนนก ถูกข่มเหง และถูกจองจำเพราะศรัทธา
ของเขา ถึงแม้ผู้นำศาสนจักรบางคนจะปฏิเสธความเชื่อ แต่
เขายังคงยึดมั่นในศรัทธา เขารับใช้พระเจ้าด้วยกำลังทั้งหมด
ที่เขา มีตราบนสิ้นชีวิตเมื่ออายุ 46 ปี (ดู หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 124:19)



การสนทนา

ทำไมเอ็ดเวิร์ด พาร์ทริคจ์จึง
ทนต่อความยากลำบากได้
มากมายเช่นนี้? แบบอย่างของ
เขาจะช่วยเราได้อย่างไรเมื่อ
เรารับใช้พระเจ้า?



“ตั้งแต่ผมละทิ้งเรื่องทางโลก เรื่องไร้สาระและ
ของเล่นแห่งเวลาและสัมผัส และเต็มใจที่จะรัก
และรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจของผม และมี
พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์คอยนำทาง
จิตใจของผมก็พอเิดอย่างต่อเนื่องเพื่อคอยรับ
สิ่งต่างๆ จากพระผู้เป็นเจ้าจนกว่ารัศมีที่ไม่อาจ
อธิบายได้จะปรากฏต่อหน้าผม”¹

อ้างอิง

1. เอ็ดเวิร์ด พาร์ทริคจ์
จดหมายถึงเพื่อนและ
เพื่อนบ้านที่เพนซิลลี
*Messenger and
Advocate* ม.ค. 1835, 61.

การปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้พิการ

อย่างลัวที่จะช่วยเหลือและเรียนรู้ว่าท่านจะช่วยได้อย่างไร

การปฏิบัติศาสนกิจต่อเพื่อนและเพื่อนบ้านผู้พิการอาจดูน่ากลัว แม้ว่าเราจะต้องการช่วยเหลือเหมือนพระคริสต์ แต่บางครั้งเราไม่แน่ใจว่าจะทำอย่างไร

ขณะพักอยู่ในเมืองนิวคานาน คอนเนตทิคัต สหรัฐอเมริกา ครอบครัวทอมป์สันได้รับพรให้มีแฝดหญิง เมื่อเด็กหญิงทั้งสองเกิดก่อนกำหนดและมีอาการดาวน์ซินโดรม วอร์ดของพวกเขาเข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุนพวกเขาในช่วงที่เด็กทั้งสองเข้ารับการผ่าตัดหัวใจแบบเปิดและพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลหลายเดือน ความต้องการบางอย่างเหล่านี้ในช่วงแรกอาจมองเห็นได้ง่าย สมาชิกคอยจัดอาหาร ดูแลเด็ก ทำความสะอาดบ้าน ช่วยเหลือเรื่องคริสต์มาส และอื่นๆ

แต่ความช่วยเหลือด้วยความรักไม่ได้สิ้นสุดลงเมื่อเด็กๆ เติบโตขึ้นและความจำเป็นของพวกเขาเริ่มชัดเจนน้อยลง เพื่อนที่รัก ผู้นำ บราเดอร์และซิสเตอร์ผู้ปฏิบัติศาสนกิจพยายามปรึกษากับครอบครัวทอมป์สันว่าพวกเขาจะช่วยเหลือได้อย่างไร

“เพื่อนถามฉันว่าอะไรเป็นสิ่งที่ยาก” ซิสเตอร์ทอมป์สันพูด “ฉันบอกว่าเป็นอาทิตย์เป็นวันที่ยากลำบากเพราะฉันกับสามีมักจะยุ่งอยู่กับการเรียกของเรา และต้องทิ้งให้ลูกสาวคนโตดูแลอยู่คนเดียว เพื่อนของฉันเสนอจะรับดูแลคุณทันที เธอทำเช่นนั้นหลายเดือน”

เมื่อเด็กแฝดเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น เหล่าผู้นำก็มักนั่งคุยกับพ่อแม่เพื่อวางแผนกิจกรรมที่พวกเขามีส่วนร่วมได้และทำให้ฝาแฝดรู้สึกสนุกสนานเช่นเดียวกับเด็กสาวคนอื่น เพื่อนอีกคนเชื้อเชิญเด็กสาวมาที่บ้านของเธอเพื่อที่ครอบครัวทอมป์สันจะได้มีส่วนร่วมในการซ้อมร้องเพลงประสานเสียง

หลังจากครอบครัวทอมป์สันย้ายไปที่ยูทาห์ คู่สามีภรรยาหนึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติศาสนกิจต่อครอบครัวของพวกเขา “พวกเขาถามก่อนไปเยี่ยมว่าความต้องการของเราคืออะไร และขอความประภทใดที่จะเหมาะกับครอบครัวของเรามากที่สุด” ซิสเตอร์ทอมป์สันกล่าว “พวกเขาใช้เวลาในการทำความรู้จักกับสมาชิกทุกคนใน



ครอบครัว ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเพราะพี่น้องของคนที่มีความต้องการพิเศษมักถูกมองข้าม” คู่สามีภรรยา มักจะเชื้อเชิญดูแลให้มาทำกิจกรรมพิเศษเพื่อให้ครอบครัวทอมป์สันได้พักผ่อน

ซิสเตอร์ทอมป์สันจะแนะนำบราเดอร์และซิสเตอร์ผู้ปฏิบัติศาสนกิจว่าอย่างลัวที่จะถามพ่อแม่ของคุณแฝดว่าสิ่งที่ยากสำหรับพวกเขาคืออะไร และจะให้ความช่วยเหลืออย่างไร “แค่นั่งมีออกไป ยิ่งทำความรู้จักคนนั้นมากเท่าใด คุณก็จะยิ่งเข้าใจวิธีปฏิบัติศาสนกิจต่อพวกเขามากขึ้นเท่านั้น”



แหล่งช่วยเหลือที่มีประโยชน์

1. เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้ดูแลใน “ความต้องการพิเศษ บทเรียนพิเศษ” *เลียโฮนา* มิถุนายน 2020, 28–31
2. พิจารณา 3 นิโไฟ 22:13 “และลูกหลานทั้งหมด ของเจ้าจะได้รับการสอนโดยพระเจ้า” (เน้นตัวเอน) เพราะเหตุใดท่านจึงคิดว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรวมคำทั้งหมด ไว้ในนั้น? สิ่งนี้มีความหมายต่อท่านอย่างไรเมื่อท่านปฏิบัติศาสนกิจต่อบุตรธิดาของพระองค์?
3. Disability.ChurchofJesusChrist.org มีข้อมูลจำนวนมากใน 10 ภาษา

คำแนะนำสำหรับการปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้พิการและครอบครัวของพวกเขา

1. ทำความรู้จักกับบุคคลในฐานะบุคคลโดยแยกจากความพิการของพวกเขา ถามว่าพวกเขาต้องการให้คุณรู้อะไรเกี่ยวกับพวกเขา พวกเขาสนใจอะไร?
2. พูดคุยกับพวกเขาในลักษณะที่คุณจะพูดคุยกับผู้อื่นในรุ่นราวคราวเดียวกันกับพวกเขา อย่าลืมนำเสนอความเคารพผ่านน้ำเสียงและการกระทำของคุณ อย่าลืมนำเสนอพูดคุยกับพวกเขาโดยตรง
3. อย่าเพิกเฉยต่อผู้พิการ ยอมรับและรวมพวกเขาเป็นส่วนหนึ่ง ปฏิบัติกับสมาชิกและครอบครัวของพวกเขาเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาอาจอยากมีส่วนร่วมและรับใช้
4. สำหรับผู้พิการที่อายุยังน้อย การพูดสิ่งต่างๆ เช่น “เล่าเรื่องเดวิดให้ฉันฟังหน่อยสิ” ช่วยให้ครอบครัวสามารถแบ่งปันสิ่งที่พวกเขารู้สึกสบายใจได้
5. การเสนอที่จะใช้เวลาร่วมกับเด็กพิการสามารถทำให้บิดามารดาของพวกเขาได้มีเวลาหยุดพักเพื่อหันไปสนใจลูกคนอื่นๆ หรือดูแลความต้องการอื่นๆ และยังช่วยสร้างความเข้าใจเรื่องของการที่ผู้ดูแลต้องแบกรับอีกด้วย
6. เราสามารถให้ความช่วยเหลือได้แม้ว่าท่านจะไม่ได้อยู่ตรงนั้นด้วยตนเอง ข้อความให้กำลังใจหรือเสียงที่เป็นมิตรมีความหมายมาก ท่านยังสามารถซื้อสินค้าออนไลน์สำหรับวันเกิดหรือความต้องการอื่นๆ ได้อีกด้วย ■

ศรัทธา ในทุกระดับ ความสามารถ

โดย เมริสชา วิตติสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร แอป Gospel Living

แต่ละคนบนแผ่นดินโลกมีจุดแข็งและจุดอ่อนที่แตกต่างกัน รวมถึงความสามารถและข้อจำกัด บทความนี้ประกอบด้วยสมาชิกสามคนของศาสนจักรซึ่งดำเนินชีวิตด้วยสภาพที่ทางการแพทย์ให้คำนิยามว่าเป็นผู้พิการงานดีของพวกเขาพิสูจน์ให้เห็นว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นเรื่องของการติดตามพระผู้ช่วยให้รอดพวกเขา *สามารถ* สามารถช่วยสร้างอาณาจักรของพระองค์ สามารถสร้างความแตกต่าง และสามารถเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้อย่างแน่นอน

เราทุกคนสามารถช่วยสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในรูปแบบที่พิเศษที่สุดและทรงพลัง

ปฏิบัติศาสนกิจด้วยความรัก

ประธานมวน เมดินากำลังรับใช้ในฐานะประธานสาขาเป็นครั้งที่สอง แต่ประสบการณ์นี้ค่อนข้างแตกต่างออกไป คราวนี้เขาไม่สามารถมองเห็นผู้ที่เขาปฏิบัติศาสนกิจให้ “ผมสูญเสียการมองเห็นไปที่ละนิด แต่ผมไม่ได้สูญเสียความสามารถในการรับใช้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเสนอให้ผมทำเสมอ” ประธานเมดินากล่าวจากที่บ้านของเขาในเมืองซอนรา เม็กซิโก “การที่ผมสามารถปฏิบัติศาสนกิจต่อพี่น้องของผมได้เป็นเกียรติอย่างหนึ่ง”

ในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ประธานเมดินาโทรศัพท์หาสมาชิกแต่ละคนในสาขาของเขาเพื่อดูว่าพวกเขา



มวน เมดินา



เขาเป็นอย่างไรบ้าง เขาบอกว่าสิ่งนี้ไม่เพียง
แต่ช่วยคนอื่น ๆ เท่านั้น แต่ยังช่วยให้เขา
รู้สึกเครียดและหดหู่ น้อยลงด้วย

“ไม่ว่าใครจะปฏิบัติศาสนกิจต่อผมหรือว่า
ผมจะปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น ก็เป็นการ
ปฏิบัติศาสนกิจนั้นแหละที่ทำให้ผมได้
รู้จักความรักที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์”

ประธานเมตินากล่าวว่าเขาชอบทำงาน
กับสมาชิกที่เพิ่งรับบัพติศมาโดยเฉพาะ
“คุณสามารถเห็นความแตกต่างที่ชัดเจน
ระหว่างชีวิตของพวกเขาทั้งก่อนและ
หลังบัพติศมา” เขากล่าว “ความรัก
เปลี่ยนแปลงพวกเขา”

เมื่อถามถึงความท้าทายที่ต้องเผชิญ
ประธานเมตินาไม่ได้กล่าวถึงความ
บกพร่องทางสายตาของเขาเลย เขากลับ
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคนที่ไม่
สามารถเข้าร่วมการประชุมศีลระลึกใน
แต่ละสัปดาห์ รวมถึงวิธีที่เขาต้องการให้
คนเหล่านั้นรู้ว่ามีคนคิดถึงพวกเขา
เพียงใด

“พรยิ่งใหญ่ที่สุดที่ผมได้รับคือชีวิตผม
เปลี่ยนไปด้วยพระกิตติคุณ” เขากล่าว
“การตาบอดไม่ได้เปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นเลย”



เฮเธอร์ นิลสัน

นำคนนับร้อยไปที่พระวิหาร

มีสถานที่เพียงไม่กี่แห่งที่เฮเธอร์ นิลสัน
อยากอยู่นอกจากพระวิหาร

“ที่นี่เป็นสถานที่พิเศษเพราะเป็นพระ
นิเวศของพระเจ้า” เธอพูด พระวิหาร
ลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนียเป็นสถานที่โปรดปรานของเธออย่าง
มากเนื่องจากเป็นสถานที่ซึ่งเธอรับใช้งานเผยแผ่ งานศาสนพิธี
ส่วนใหญ่ที่เธอทำเสร็จสมบูรณ์ในพระวิหารนั้นเพื่อสมาชิกใน
ครอบครัวของเธอเอง

“ฉันไม่เคยได้พบปู่ของฉัน แต่นั่นรู้จักท่านในพระวิหาร”
เธอกล่าว

การดำเนินชีวิตกับสมองพิการทำให้ชีวิตลำบากในหลายด้าน
ซิสเตอร์ นิลสันกล่าวว่าบางครั้งเธอรู้สึกท้อใจในสิ่งที่เธอไม่
สามารถทำได้เพราะความบกพร่องที่มีมาแต่กำเนิด เช่น ขับรถ
หรือวิ่งไปรอบๆ ตึก แต่ความไว้วางใจในแผนของพระเจ้าเป็นเจ้าของ
ทำให้เธอมีความหวังมากกว่าสิ้นหวัง เธอจำวันเวลาที่เธอเรียน
รู้เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรกได้อย่างชัดเจน เมื่อเธออายุ
หกขวบ ครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายรับอุปการะเธอเป็นบุตร
บุญธรรม



“สิ่งที่ฉันทำไม่ได้ในเวลานี้ ฉันจะสามารถทำได้ในภายหลังเพราะการชดใช้ของพระเยซูคริสต์” เธอเป็นพยาน

ในขณะที่เดียวกัน ซิสเตอร์นิลสันก็ยังคงช่วยให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจิตวิญญาณอื่นให้รอดด้วยการใช้พรสวรรค์ของเธอทำงานด้านประวัติครอบครัว เธอค้นคว้าและช่วยเหลือทำศาสนพิธีได้อย่างครบถ้วนเพื่อผู้คนหลายร้อยคนทั้งในครอบครัวบุญธรรมและครอบครัวที่แท้จริงของเธอ เมื่อวันที่ยากล้าปากมาถึง เธออ่านปีติพรของเธอ ซึ่งช่วยฟื้นฟูศรัทธาและเตือนให้เธอมองความท้าทายในปัจจุบันด้วยมุมมองนิรันดร์

ซิสเตอร์นิลสันกล่าวว่าเธอหวังว่าทุกคนที่อ่านบทความนี้จะรู้ว่าพวกเขาเป็นที่รักมากเพียงใด “ถ้ามีข้อความหนึ่งที่ฉันอยากแบ่งปันก็คือคุณไม่ได้อยู่คนเดียว แม้ว่าจะรู้สึกเป็นแบบนี้ในบางครั้งก็ตาม พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักคุณ คุณเป็นบุตรธิดาของพระองค์”

เผยแพร่มั่นใจและกำลังใจ

เมื่อบริดเจอร์ พอนส์เริ่มเผ่ารอที่จะช่วยให้พระศิโรลก็ ก็เกิดมีบางสิ่งที่เขากำลังใจ นั่นคือการอ่านและจดจำคำสวดอ้อนวอนศิโรลก็ บริดเจอร์มีความบกพร่องในการเรียนรู้ซึ่งการอ่านและการสะกดคำ เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก

“ผมพยายามอย่างหนักที่จะเป็นนักอ่านที่ดี แต่ผมก็ยังรู้สึกประหม่าเมื่อต้องอ่านออกเสียงให้คนฟังเป็นกลุ่ม” บริดเจอร์กล่าว “เมื่อผมประหม่า ผมก็จะอ่านผิด ซึ่งทำให้ผมยิ่งประหม่าขึ้นไปอีก”

บริดเจอร์และแม่ของเขาพิมพ์บทสวดศิโรลก็ที่อ่านง่ายกว่าเดิมโดยใช้ขนาดตัวอักษรที่ใหญ่ขึ้นและแยกออกเป็นวลีสั้นๆ หลังจากฝึกฝนหลายครั้ง เขาก็สามารถท่องคำสวดอ้อนวอนได้โดยไม่มีข้อผิดพลาด

“การสามารถเอาชนะความท้าทายในการอ่านต่อหน้าคนกลุ่มใหญ่ได้อาจไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับคนจำนวนมาก แต่สำหรับผมแล้วถือว่าสำคัญ” บริดเจอร์กล่าว

ความพยายามพิเศษของเขาทำให้คนอื่น ๆ ได้รับพรอย่างไม่คาดคิด หลังจากการประชุมสมาชิกวอร์ดหลายคนมาหาเขาและกล่าวว่า การพูดอย่างช้าๆ และตั้งใจของเขาช่วยให้พวกเขาสนใจความสนใจไปที่พระวิญญูณ ระหว่างการสวดอ้อนวอนอันศักดิ์สิทธิ์นั้น นอกจากนี้ ในขณะที่ช่วยให้ผู้นำเข้าใจความ



บริดเจอร์ พอนส์



ทำทนายของเขา บริดเจอร์ยังได้เรียนรู้ว่าชายหนุ่มคนอื่นในสเตคก็ต้องการความช่วยเหลือที่คล้ายคลึงกัน ความกลัวการอ่านส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมศาสนจักรและความมั่นใจของพวกเขาในการเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา เวลานี้ครอบครัวพอนส์แบ่งปันแหล่งข้อมูลการอ่านกับผู้อื่นเมื่ออยู่ในวิสัยที่ทำได้ บริดเจอร์กล่าวว่าเขาหวังว่าคนจะตระหนักได้มากขึ้นว่าการอ่านของคนเราไม่สามารถสะท้อนระดับสติปัญญาของพวกเขา เขายังได้แบ่งปันคำพูดให้กำลังใจเหล่านี้แก่ผู้ที่กำลังมีความท้าทายเรื่องการอ่านเช่นเขา “คุณไม่ได้เป็นคนเดียว และคุณ ก็ฉลาด”

สร้างโซอันร่วมกัน

พระคัมภีร์สอนว่าทุกคนได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณจากพระเจ้า (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:11) ซึ่งรวมถึงผู้คนที่มีความสามารถทุกระดับ เช่น วันหนึ่งเราอาจจะได้เรียนรู้คำสวดอ้อนวอนภาษาแม่ของพี่น้องเราที่ไม่สามารถพูดได้ ซึ่งสวดอ้อนวอนให้เราหรือส่วนหนึ่งที่สำคัญของพระวิญญาณที่พวกเขาเชื่อเชิญมายังบ้านของเรา

เรามีโอกาสที่จะสร้างโซอันร่วมกันต่อไปโดยมีส่วนร่วมตามความสามารถที่เราหยิบยื่นให้ต่อเมื่อ *ทุกคน* มีส่วนร่วมและได้รับการชื่นชมเท่านั้นที่จะทำให้ครอบครัวศาสนจักรของเราสมบูรณ์แบบ ■

คำถามและคำตอบ

พระกิตติคุณสอนอะไรเกี่ยวกับความพิการ?

ในยุคโบราณ พระเยซูทรงชี้แจงว่าการมีความบกพร่องทางร่างกายไม่ได้เป็นผลมาจากบาปหรือการลงโทษใดๆ จากพระเจ้าเป็นเจ้าของ (ดู ยอห์น 9:1–3) ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกยุคปัจจุบันเน้นว่าผู้คนที่มีความหลากหลาย รวมถึงความสามารถทุกระดับ มีความสำคัญและจำเป็นต่อศาสนจักร “เราต้องการพรสวรรค์และมุมมองพิเศษของท่าน” เอ็ดเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “ความหลากหลายของแต่ละบุคคลและหมู่คนทั่วโลกคือจุดแข็งของศาสนจักรนี้”¹

ฉันเป็นผู้นำ คุณมีคำแนะนำใดบ้างสำหรับการให้ผู้คนที่มีความบกพร่องทางร่างกายเป็นส่วนหนึ่ง?

กล่าวต้อนรับผู้พิการเช่นเดียวกับที่ท่านจะทำต่อสมาชิกในกลุ่มการประชุมของท่าน พบกับพวกเขาและผู้ดูแลของพวกเขาตามความเหมาะสม ทำความรู้จักกับพวกเขา เรียนรู้เกี่ยวกับพรสวรรค์ของพวกเขา และให้ระบุวิธีการที่พวกเขาจะสามารถรับใช้ศาสนจักร ได้ร่วมกับการสวดอ้อนวอน เรียนรู้ความต้องการของพวกเขา ช่วยพวกเขาสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นและส่งเสริมบรรยากาศการมีส่วนร่วมและความเห็นอกเห็นใจในครอบครัววอร์ดของคุณ แทนที่จะมองว่าการอ่านวยความสะดวกให้พวกเขาเป็นภาระ มองคำขอร้องเหล่านี้เป็นการเชิญให้เรียนรู้วิธีการเข้าถึงบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ให้ได้มากยิ่งขึ้น บ่อยครั้งที่การอ่านวยความสะดวกให้คนหนึ่งคนกลายเป็นพรแก่ชีวิตของผู้คนจำนวนมาก

ลูกของฉันมีความพิการ มีแหล่งข้อมูลที่สามารถช่วยฉันและครอบครัวหรือไม่?

บางวอร์ดหรือสเตคมีผู้เชี่ยวชาญด้านความทุกข์ทรมานซึ่งมีการเรียกเพื่อช่วยเหลือผู้พิการและครอบครัวของพวกเขา

อ้างอิง

1. ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ, “เชิญมาร่วมกับเรา,” *เล็โยฮานา*, พ.ย. 2013, 23.

ขณะดูแลผู้อื่น ขอให้ดูแลตนเอง เช่นกัน

โดย โคจิ โอคูมูระ

ผมเติบโตในครอบครัวที่มีสามรุ่น ได้แก่ ปู่ย่าตายาย พ่อแม่ น้องชายสองคน และป้าหนึ่งคน ทุกคนอาศัยอยู่ใต้ชายคาเดียวกัน ยายของผมดูแลป้าของผมซึ่งมีปัญหาทั้งทางด้านสติปัญญาและอารมณ์ หลังจากยายสิ้นชีวิต แม่ของผมก็รับผิดชอบดูแลป้าทุกอย่างและดูแลท่านที่บ้านทั้งกลางวันและกลางคืน

ในที่สุดป้าก็ย้ายไปอยู่ที่ศูนย์ในชุมชน แม้จะอยู่ไกลออกไปมาก แต่แม่ก็ไปเยี่ยมท่านเป็นประจำ หลังจากแม่ของผมสิ้นชีวิต ผมก็กลายเป็นคนที่คอยช่วยเหลือป้าเป็นหลัก ผมเริ่มเข้าใจว่าแม่ทุ่มเทเพียงใด ผมยังรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมากสำหรับคนที่เอาใจใส่ดูแลป้าของผม

ความเหนื่อยล้าของผู้ดูแล

ประสบการณ์ของครอบครัวผมช่วยให้ผมเข้าใจว่าผู้ดูแลต้องเผชิญกับความท้าทายที่หลากหลาย ความคาดหวังทางวัฒนธรรม ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความพร้อมสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งหมดนี้อาจส่งผลต่อผู้ดูแล แต่มีความท้าทายอย่างหนึ่งที่ผู้ดูแลทุกคนจะต้องเผชิญ ณ จุดใดจุดหนึ่ง นั่นคือความเหนื่อยล้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้สูงอายุคนหนึ่งกำลังดูแลผู้สูงอายุอีกคนหนึ่ง ซึ่งโดยปกติคือการที่คู่สมรสคนหนึ่งจะดูแลอีกคนหนึ่ง อันที่จริง ผลงานวิจัยบอกว่าผู้ดูแลที่มีอายุ 66–96 ปีซึ่งกำลังเผชิญกับความเครียดมีความเสี่ยงที่จะเสียชีวิตสูงกว่าผู้ที่ไม่ใช่ผู้ดูแลอยู่ 63 เปอร์เซ็นต์¹

พระบัญญัติข้อแรกและข้อที่สอง

อันที่จริง เราสามารถเรียนรู้ที่จะให้การดูแลเหมือนพระคริสต์โดยการศึกษาพระบัญญัติข้อแรกและข้อที่สองที่สำคัญยิ่ง

“พระเยซูทรงตอบเขาว่า จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน

“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก

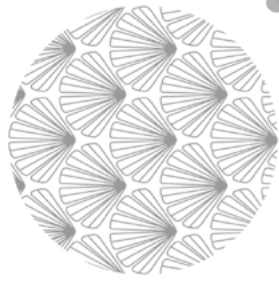
“ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว

22:37–39)

ในสองข้อนี้ ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงกำลังมอบแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ดูแลเป็นพิเศษ ก่อนอื่น จงรักพระเจ้า อย่าละเลยเรื่องง่ายๆ ที่ช่วยเติมพลังของท่านทางวิญญาณ สวดอ้อนวอน อ่านพระคัมภีร์ ค้นหาสันติในใจท่าน รับรู้ถึงพลังและความเข้มแข็งของความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อท่าน

“ท่านต้องมีเชื่อเพลิง
ในถังก่อนจึงจะให้
เชื่อเพลิงแก่ผู้อื่นได้”
เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์





ท่านอาจเปี่ยมด้วยความรักสำหรับเพื่อนบ้านของท่านแล้วซึ่งในกรณีนี้คือบุคคลที่ท่านดูแล แต่ท่านรักตัวเองอย่างถูกต้องด้วยหรือไม่?

ความสัมพันธ์ต่างตอบแทน

จากประสบการณ์ของผมทั้งในฐานะที่ปรึกษาและในครอบครัว ผมพบว่าผู้ดูแลมักรู้สึกว่าพวกเขาต้องทำทุกอย่างด้วยตัวเอง นั่นไม่จริงเลย ผู้ดูแลที่ไม่ยอมรับความช่วยเหลือมัก “หมดแรง” เมื่อถึงจุดหนึ่ง พวกเขาต้องยอมให้ผู้อื่นช่วยเหลือพวกเขา พวกเขาต้องปรึกษาครอบครัว เพื่อน และผู้ปฏิบัติศาสนกิจ และผู้นำออร์ดหรือสาขา ผู้ที่ต้องการช่วยเหลือผู้ดูแลต้องเคารพความต้องการของผู้ดูแลเพื่อเป็นพรและเฝ้าดูคนที่เขารัก

ต่อไปนี้เป็นรายการบางส่วนที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการสนทนาร่วมกัน:

- สมาชิกในครอบครัวสามารถขอรับการสนับสนุนอะไรได้บ้าง?
- สิ่งใดที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ดูแลได้พักสักสองสามนาทีหรือแม้กระทั่งหนึ่งหรือสองชั่วโมง?
- การเยี่ยมมีประโยชน์มากน้อยเพียงใด? การเยี่ยมแบบไหน?
- ผู้ดูแลจะหาเวลาต่อพันธสัญญาด้วยการเข้าพระวิหารไปโบสถ์ และรับศีลระลึกได้อย่างไร?
- ผู้ดูแลจะได้รับประโยชน์จากการแคร์ได้พูดคุยกับใครสักคนอย่างไร?

- มีความต้องการการช่วยเหลือเกี่ยวกับอาหาร การเดินทางขนส่ง หรือโครงการจากภาครัฐหรือไม่? หากท่านเป็นผู้ดูแล ขอให้นึกถึงคำแนะนำจากเอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

“สำหรับท่านที่มุ่งมั่นตั้งใจแบกภาระของกันและกัน สิ่งสำคัญคือท่านจะต้องปลุกใจตนเองอีกครั้งและให้กำลังใจตนเองเมื่อคนอื่นคาดหวังจากท่านมากและเอาจากท่านไปมากเช่นกัน ไม่มีใครเข้มแข็งถึงขนาดไม่เคยรู้สึกเหน็ดเหนื่อยหรือหงุดหงิดหรือไม่ยอมรับว่าต้องดูแลตนเอง . . .

“ผู้ดูแลต้องมีคนดูแลด้วย ท่านต้องมีเชื่อเพลิงในถังก่อนจึงจะให้เชื่อเพลิงแก่ผู้อื่นได้”² ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในจังหวัดยามานาชิ ญี่ปุ่น สำหรับเคล็ดลับและข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดูบทความนี้ในฉบับที่วางขึ้นในแอป Gogospel Library หรือที่ liahona.ChurchOfJesusChrist.org

อ้างอิง

1. Richard Schulz and Scott R. Beach, “Caregiving as a Risk Factor for Mortality: The Caregiver Health Effects Study,” *Journal of the American Medical Association*, vol. 282, no. 23 (Dec. 15, 1999), 2215–19.
2. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “แบกภาระของกันและกัน,” *เลียโฮนา*, มิ.ย. 2018, 29–30.

เรื่องที่ควรคำนึง

ท่านรู้จักใครบ้างที่ เป็นผู้ดูแล? ท่านจะเสริมสร้างพวกเขาในเดือนนี้ได้อย่างไร?

แบ่งปันกับเรา

ท่านเป็นผู้ดูแลใช่หรือไม่? สิ่งใดที่ช่วยให้ท่านรักษาศรัทธาและพลังของท่านให้แข็งแกร่ง? แบ่งปันความคิดและประสบการณ์ของท่านที่ facebook.com/liahona

การสอนเกี่ยวกับการเอาชนะผ่านพระเยซูคริสต์

เรียน บิดามารดาทุกท่าน

นิตยสารฉบับเดือนนี้รวมหัวข้อสำคัญ เช่น พระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ การเอาชนะความกังวลทางโลก และการปฏิบัติศาสนกิจเมื่อท่านหรือเพื่อนเป็นผู้พิการ ใ้รับทศวรรษที่อยู่ในรายการด้านล่าง และรูปภาพเพื่อเปิดการสนทนากับครอบครัวของท่านและช่วยให้อีกพวกเขาเข้าใจเรื่องเหล่านี้ รวมถึงแง่มุมอื่นๆ เกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

การสนทนาพระกิตติคุณ

มุ่งไปที่พระคริสต์

ในช่วงเทศกาลอีสเตอร์ปีนี้ เราสามารถเน้นความสำคัญของพระผู้ช่วยให้รอดและการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์เพื่อเราได้มากขึ้น ใช้ “พื้นฐานพระกิตติคุณ” ในหน้า 6 และบทความของเอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ ในหน้า 8 เพื่อสอนลูกๆ ของท่านเกี่ยวกับสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงทำให้ท่านและพวกเขา ท่านสามารถสร้างรายการวิธีที่แบบอย่างคำสอน พระชนม์ชีพ การสิ้นพระชนม์ การชดใช้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์เป็นพรแก่ท่านและครอบครัวของท่านในวันนี้ด้วยกัน เพิ่มประสิทธิภาพการสนทนาของท่านด้วยบทความในหน้า 22 เกี่ยวกับความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างพระผู้ช่วยให้รอดกับซาตาน

ลองคิดหาวิธีที่ทำให้ครอบครัวของท่านสามารถทำบางสิ่งที่เหมือนพระคริสต์ในช่วงเทศกาลอีสเตอร์นี้

เอาชนะความกังวลทางโลก

พระประสงค์ของพระเจ้าควรมีความสำคัญต่อเรามากกว่าความกังวลทางโลก อ่านบทความในหน้า 18 จากเอลเดอร์ฮานส์ ที. บุม และสนทนาร่วมกันเป็นครอบครัวเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้: ความกังวลทางโลกเรื่องใดเป็นอุปสรรคสำหรับท่าน? ท่านจะสนใจพระประสงค์ของพระเจ้ามากขึ้นได้อย่างไร? ท่านเคยมีประสบการณ์คล้ายกับเอลเดอร์บุมหรือไม่? ท่านเรียนรู้อะไร?

ความพิการและการปฏิบัติศาสนกิจ

อ่านบทความในหน้า 30 และ 32 ตั้งแนวคิดหลักที่เหมาะสมกับลูกๆ ของท่านมากที่สุด หากบุคคลในครอบครัวของท่านมีความพิการ ขอให้มุ่งเน้นไปยังสิ่งที่คุณทำได้ หากท่านปฏิบัติศาสนกิจกับผู้พิการให้สนทนาว่าหลักธรรมเหล่านี้อาจเปลี่ยนวิธีที่จะช่วยบุคคลนั้นได้อย่างไร

การสนับสนุน จงตามเรามา

ดูหน้า 25 สำหรับเรื่องราวสั้นๆ จากชีวิตของเจน แมมมิ่ง เจมส์ สตรีผู้เปี่ยมศรัทธาแห่งการฟื้นฟูในยุคแรก

ดูเนื้อหาหน้า 26 เพื่อการสนับสนุนประจำสัปดาห์สำหรับการศึกษา *จงตามเรามา* ของครอบครัวท่าน



ภาพ: 1000th GETTY IMAGES

สนุกกับการศึกษาเป็นครอบครัว

เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

หลักคำสอนและพันธสัญญา

38:24–31

ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:27 พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เรากล่าวแก่เจ้า, จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน; และหากเจ้าไม่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มีใช้ของเรา” เราได้รับการกระตุ้นให้เป็นหนึ่งเดียวเพื่อเรา “จะได้เห็นพยานอำนาจของศัตรู” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:31)

1. ยืนด้วยกันที่กลางห้อง
2. เลือกหนึ่งคนเพื่อเดินผ่านไประหว่างกลุ่ม
3. ทำแบบนี้อีกครั้ง แต่คราวนี้ให้ยืนใกล้กันมากขึ้นเป็นกลุ่ม เชื่อมต่อแขนและมือเข้าด้วยกันหากทำได้

การสนทนา: เราได้รับการปกป้องจากอิทธิพลภายนอกมากขึ้นอย่างไรเมื่อเรายืนอยู่ใกล้กันและแข็งแกร่งมากขึ้น? ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมากขึ้นช่วยปกป้องเราอย่างไร?

สนับสนุนแนวคิดโดย เบรินดา สเตด

ในนิตยสาร เพื่อความเข้มแข็งของ เยาวชน เดือนนี้

“ฉันล้มเหลวที่จะเป็นคนล้มเหลวอย่างไร”

เป็นเรื่องง่ายที่เราจะเป็นทุกข์เมื่อคิดว่าตนเองล้มเหลว แต่เมื่อเรานำพระเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้องกับแผนของเรา ก็เป็นไปได้ที่เราจะล้มเหลว! แบ่งปันบทความนี้กับครอบครัวของท่านและพูดคุยถึงวิธีวัดความสำเร็จ

บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์จักร

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพีบี คาร์เตอร์ ผู้ซึ่งออกจากบ้านและครอบครัวมาร่วมศาสนจักรในรัฐ โอไฮโอเมื่อปี 1830

คำถามและคำตอบ

แบ่งปันกับลูกวัยรุ่นของท่านถึงคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการรักษาความคิดให้สะอาดจากอิทธิพลเชิงลบที่อยู่รอบตัวพวกเขา นอกจากนี้ในบทความนี้ยังมีคำถามเกี่ยวกับกฎการอุทิศถวายและผลกระทบที่มีต่อเราแต่ละคนเป็นการส่วนตัว “ภาพความเป็นหนึ่งเดียวกันที่สมบูรณ์แบบ”

บทความนี้จะสอนว่าเราแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัวอย่างไรและเราจะมาร่วมตัวกันด้วยเจตคติของความเป็นหนึ่งเดียวกันและความรักได้อย่างไร



ใน เพื่อนเด็ก ของเดือนนี้

ความช่วยเหลือสำหรับ **องตามเรามา**

อ่านเรื่องราวพระคัมภีร์ของผู้อ่านรุ่นเยาว์ในเดือนนี้เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับผู้สอนศาสนาในกลุ่มแรกในสมัยการประทานนี้

ความหมายที่แท้จริง
ของอิสเตอร์

อ่านควาอิสซาเบลลาพบการปลอบประโลมอย่างไรหลังจากน้องชายของเธอสิ้นชีวิต

ผู้บุกเบิกใน
แอฟริกาใต้

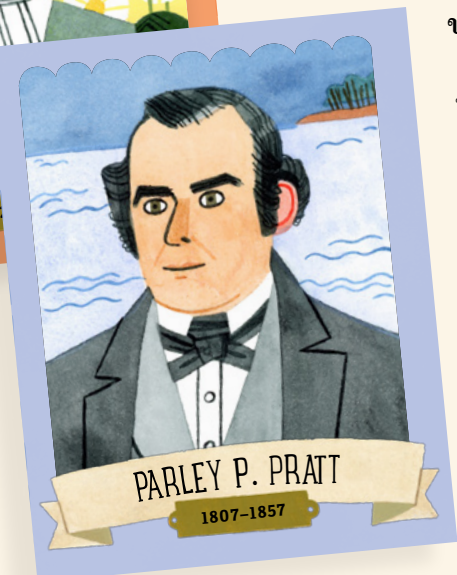
เรียนรู้เกี่ยวกับจูเลีย มาวิมเบลลา ผู้นำชุมชน นักทำ

สวน และผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่เปี่ยมศรัทธาที่เลือกความรักแทนความขมขื่นในช่วงความไม่สงบในบ้านเมือง **กล้ารับใช้**

อ่านว่าการรับใช้ช่วยเด็กชายจากบราซิลให้ได้รับประจักษ์พยานว่าเราทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าได้อย่างไร นอกจากนี้ท่านยังช่วยเหลือลูกๆของท่านทำ “คำทำร่วมมื่อร่วมใจ” ในเดือนนี้ได้!

การ์ตประวัติศาสตร์จักร

ใช้บัตรของเดือนนี้สอนลูกๆ เกี่ยวกับเจน แมนนิ่ง เจมส์ และพาร์ลีย์ พี. แพรทที่รวมทั้งบทบาทของพวกเขาในการฟื้นฟู



การเป็นบิดามารดาด้วยศรัทธาในโลกยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง

ท่านสามารถมีอิทธิพลอันทรงพลังต่อลูกของท่านได้ไม่ว่าสังคมจะสอนพวกเขาอย่างไร

โดย เดนิส ดันลอป

วัยเด็กของฉันเป็นข้อพิสูจน์ถึงอิทธิพลอันทรงพลังที่ผู้ใหญ่ชาวคริสต์คนหนึ่งสามารถมีต่อชีวิตของเด็กได้ แม่ของฉันสิ้นชีวิตเมื่อฉันอายุ 4 ขวบ และยายของฉันช่วยดูแลฉันกับพี่น้องท่านเข้าโบสถ์ของกองทัพการไถ่บาป (Salvation Army) ท่านสอนให้เราสวดอ้อนวอน รักศัตรูของเรา และปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างมีเมตตา การนำทางของท่านในช่วงปีที่สำคัญเพียงไม่กี่ปีได้วางรากฐานให้ทางเลือกในอนาคตของฉัน

ปัจจุบันฉันใช้เวลามากกว่า 40 ปีในการเป็นแม่และอาชีพดูแลเด็ก ฉันเห็นคุณค่าและบรรทัดฐานของสังคมว่าตรงข้ามกับคำสอนของพระเจ้าช่วยให้รอดมากขึ้น ความชั่วร้ายดูเหมือนจะมีอิทธิพลกับทุกสิ่งตั้งแต่หนังสือและดนตรีไปจนถึงภาษาในชีวิตประจำวัน แต่เราไม่จำเป็นต้องรู้สึกหนักใจ พระเจ้าจะทรงนำทางให้เราใช้ชีวิต ปกป้องและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ลูกๆ ของเราในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมในปัจจุบันนี้ ต่อไปนี้คือบทเรียนเฉพาะเจาะจงสามเรื่องที่คุณเรียนรู้ซึ่งอาจช่วยครอบครัวของท่านได้ด้วย

1. มุ่งเน้นสัมพันธภาพ ไม่ใช่แค่กฎ

เมื่อโตขึ้นโดยไม่มี “ครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ” เป็นแบบอย่าง ฉันจึงมักจะสงสัยตัวเองและความสามารถในการเลี้ยงลูก คำพูดจากเอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโคเวรัมม์อัครสาวกสิบสองทำให้ฉันรู้สึกสบายใจ “หากท่าน... รักพระเจ้าเป็นเจ้าและพยายามทุกวิถีทางที่จะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยตนเอง... หากท่านพยายามเป็นบิดามารดาที่ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถเป็นได้ ท่านก็ได้ทำทุกสิ่งที่มีมนุษย์สามารถทำได้และสิ่งทั้งหมดนี้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงคาดหวังให้ท่านทำ” การทำให้ดีที่สุดของเราจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าช่วยให้รอด และหากมีช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ที่พ่อแม่จำเป็นต้องพึ่งพาพระองค์ นั่นก็คือตอนนี้!

แทนที่จะกังวลเกี่ยวกับกฎระเบียบมากมายและว่าลูกๆ ของเราจะทำตามได้อย่างสมบูรณ์หรือไม่ เราสามารถมุ่งเน้นที่การสร้างความสัมพันธ์กับพวกเขาและพระเจ้าช่วยให้รอด ศาสดาพยากรณ์ที่เรารัก

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันกล่าวว่า “อย่าพยายามควบคุมลูกๆ แต่จงฟังพวกเขา ช่วยให้เราพวกเขาเรียนรู้พระกิตติคุณ สร้างแรงบันดาลใจ และนำพวกเขาไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ท่านเป็นตัวแทนของพระเจ้าเป็นเจ้าในการดูแลลูกๆ ที่พระองค์ทรงฝากฝังไว้กับท่านให้อิทธิพลของพระองค์อยู่ในใจท่านเมื่อท่านสอนและชักชวน”² จากประสบการณ์ของฉัน คำแนะนำนี้เป็นความจริง

2. สนุกไปด้วยกัน

วิธีหนึ่งที่เราสร้างความสัมพันธ์กับลูกๆ ของเราคือการทำกิจกรรมครอบครัว ซึ่งมักเป็นช่วงเวลาที่ยืดหยุ่น เช่น การเดินเล่นหรือรับประทานอาหารฟิชแอนด์ชิปที่ชายหาด ลูกๆ ของเรารู้ดีว่าเราชอบใช้เวลากับพวกเขา

เราพยายามฟังลูกๆ ของเราเพื่อให้พวกเขา รู้สึกสบายใจที่จะพูดคุยกับเราเกี่ยวกับปัญหาของพวกเขา เมื่อเกิดเรื่องท้าทายในครอบครัว เราจะนั่งคุยกับลูกๆ เพื่อพูดคุยถึงความกังวลของเรา รับฟังคำตอบจากพวกเขา และพยายามตัดสินใจร่วมกัน

3. กำหนดแบบอย่างการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

ฉันไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรตอนที่ลูกๆ ของฉันยังเป็นเด็ก ฉันต้องใช้เวลา 18 ปีในการตัดสินใจรับบัพติศมา แต่สามีของฉันเป็นสมาชิก เขาช่วยให้ลูกๆ ของเราสร้างความสัมพันธ์กับพระบิดาบนสวรรค์ผ่านการสวดอ้อนวอนกับครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์

และการสังสรรค์ในครอบครัว เราอยู่ห่างไกล จากคำว่าสมบูรณ์แบบ แต่สามี่ของฉันก็ยังทำ ต่อและอดทน

ฉันเชื่อว่าแบบอย่างการดำเนินชีวิตตาม พระกิตติคุณของสามี่ฉันมีอิทธิพลต่อลูกๆ ของ เรามากที่สุด ลูกๆ เห็นเขาอ่านพระคัมภีร์ สวด อ้อนวอน และเข้าโบสถ์ แม้จะทำคนเดียว ก็ตาม สิ่งนี้มีผลมากกว่าสิ่งที่เราสอนกันอย่าง จริงจ้งมาก

แม้ว่าท่านจะไม่มีสภาพแวดล้อมแบบ ครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ แต่ท่านก็ยังสามารถ ให้การนำทางแก่ลูกๆ ของท่านได้ อย่าเสียกำลังใจ

เราสามารถเริ่มวันนี้

ในฐานะพ่อแม่ สุดท้ายพวกเราแต่ละคนจะต้องปล่อยให้ลูกของเรา ไป โดยเชื่อใจว่าพวกเขาจะตัดสินใจเองได้ หวังว่าในตอนนั้นเราจะรู้สึก มั่นใจกับคำพูดของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ: “ผมสอนหลักการที่ถูกต้องแก่พวกเขา และให้พวกเขาปกครองตนเอง”³ เราสามารถเริ่มต้นวันนี้ เพื่อเป็นแหล่งคำแนะนำพระกิตติคุณแก่ลูกๆ ของเราไม่ว่าโลกรอบตัว เราจะสอนอะไรแก่พวกเขาบ้าง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในออสเตรเลียตะวันตก ออสเตรเลีย

อ้างอิง

1. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “เพราะเธอเป็นแม่,” *เลียโฮนา* ก.ค. 1997, 44.
2. รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, “ความรอดและความสูงส่ง,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2008, 11.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 307.



เข้มแข็งไว้เมื่อคนที่ท่านรัก ออกจากศาสนจักร

ผมรู้สึกซ้อคมากเมื่อน้องชายของผมตัดสินใจลาออกจาก
ศาสนจักร แต่ผมพบวิธีที่จะรักษาความสัมพันธ์ที่เปี่ยมด้วย
ความรักและทำให้ประจักษ์พยานของผมยังคงแข็งแกร่ง

โดย เฟรเดอริก เฮกเนอร์ อ็อคการ์ด

พ มกลับมาบ้านจากงานเผยแผ่ไม่นานตอนที่
พ่อแมบอกผมว่าน้องชายอายุ 19 ปีของ
ผมไม่ยอมไปโบสถ์อีกต่อไป ผมตกใจ
มาก ผมไม่เคยคิดเลยว่าน้องชายของผม
จะออกจากศาสนจักร

ผมจำได้ว่าส่งอีเมลถึงเขาเกี่ยวกับหัวข้อพระ
กิตติคุณขณะที่ผมอยู่ในงานเผยแผ่และถามเขาว่าเข
ต้องการรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ เขาไม่เคยแน่ใจ
และเมื่อมองย้อนกลับไปที่อีเมลเหล่านี้ ผมพบว่าม
ีสัญญาณบอกว่าเขาไม่มั่นใจในพระกิตติคุณ

ผมเริ่มนึกถึงสิ่งอื่นๆ ที่ตอนนั้นผมสามารถทำได้
แต่ไม่ได้ทำ และผมก็ตั้งคำถามว่าทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น
ในตอนนี้ ผมไม่พอใจเพราะผมอยากให้เขามีประจักษ์
พยานด้วยตัวของเขาเอง แต่ผมเองก็ตระหนักว่าผม
อาจต้องการอย่างนั้นเพื่อตัวของผมเช่นกัน ผมอยาก
ให้เขาไปโบสถ์กับผมและไปรับใช้งานเผยแผ่เพื่อที่เร
าจะได้พูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์ของเราด้วยกัน
ดังนั้นจึงเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผมเมื่อเขาไม่ต้องการ
อะไรเหล่านั้นเลย

ตอนนั้นผมเพิ่งใช้เวลาสองปีในการรับใช้งาน
เผยแผ่โดยการพูดถึงศาสนาและความเชื่อกับผู้คน ดัง

นั้นผมจึงไม่เข้าใจว่าทำไมการคุยกับน้องชายของผม
เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้จึงยากกว่ามาก แต่มันก็เป็นเช่น
นั้น ศรัทธาของผมถูกท้าทายในรูปแบบใหม่ ในงาน
เผยแผ่ของผม ความท้าทายคือการทำงานหนัก สนุก
ทุกวัน และมีศรัทธาว่าทุกสิ่งจะออกมาดี แต่กับน้อง
ชายผม ผมกลับรู้สึกแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง

งานเผยแผ่ของผมสอนให้ผมถามคำถามที่สร้าง
แรงบันดาลใจและถามเพื่อทำความเข้าใจ แต่ผมไม่
เคยรู้จักคนที่ผมสอน ในงานเผยแผ่ล่วงหน้า ความ
สัมพันธ์เดียวที่ผมมีกับพวกเขาคือสอนและช่วยให้
พวกเขาใกล้ชิดกับพระคริสต์มากขึ้น ผมรู้จักน้องชาย
ของผมมาตลอดชีวิต และผมไม่เคยพยายามช่วยให้
เขาใกล้ชิดกับพระคริสต์มากขึ้นเลย

ผมจำได้ว่าเราเคยคุยกันวันหนึ่งตอนที่ผมถามเขา
เกี่ยวกับศาสนจักร เขาบอกว่าเขาไม่มีประจักษ์พยาน
เกี่ยวกับคำสอนบางอย่าง ถ้ามันเป็นคนที่ผมพบใน
การรับใช้งานเผยแผ่ ผมก็คงจะตอบด้วยความเคารพ
และยอมรับว่าเขาแคยังไม่พร้อมในขณะนั้น และ
บางทีผู้สอนศาสนาคนอื่นๆ อาจสอนพวกเขาในภาย
หลัง แต่เพราะผมรักน้องชายผม จึงยากที่จะแสดง
ความเข้าใจในระดับเดียวกัน ผมแค่อยากให้เขารู้ใน

สิ่งที่ผมรู้ รวมถึงรู้สึกถึงพระวิญญาณเดียวกันและความรักจากพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างที่ผมได้สัมผัส เป็นเรื่องยากสำหรับผมที่จะยอมรับว่าเขาไม่ได้เลือกพระกิตติคุณ

ผมใช้เวลาระยะหนึ่งในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์นี้ แต่ตอนนี้เป็นเวลาเกือบสองปีหลังจากที่ผมกลับมาจากการรับใช้งานเผยแผ่ ความสัมพันธ์ของผมกับน้องชายก็ยังคงดีอยู่ เราไม่ได้พูดถึงพระกิตติคุณมากนัก แต่เราพูดถึงเรื่องอื่นๆ แทน ผมยังอยากให้เราเชื่อในพระกิตติคุณเหมือนกัน แต่เราก็มีสิ่งอื่นๆ ที่เหมือนกันอยู่แล้ว เรายังไปเที่ยวและทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน และผมก็รักเขาในแบบที่เขาเป็นเพราะเขาเป็นคนที่ดีมาก

การกระทำเล็กๆ ด้วยศรัทธา และการนมัสการอาจมีอิทธิพลอย่างมากต่อประจักษ์พยานของท่าน

สิ่งที่ผมเรียนรู้

ตลอดช่วงเวลานี้มีบางสิ่งที่ผมได้เรียนรู้ซึ่งอาจเป็นประโยชน์หากคุณกำลังต่อสู้กับการที่คนที่คุณรักออกจากศาสนจักร เพื่อช่วยให้คุณไม่เพียงรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับพวกเขาไว้ แต่ยังรักษาประจักษ์พยานของคุณให้แข็งแกร่งในช่วงเวลาท้าทายทางวิญญาณสำหรับคุณอีกด้วย

- จำไว้ว่าทุกคนมีอิสรภาพของตนเองและไม่ใช่ว่าความคิดของคุณหากมีใครสักคนออกจากศาสนจักร
- กระชับความสัมพันธ์ของคุณกับพวกเขา แสดงความรักกับพวกเขาเสมอ พยายามอย่ายอมให้ความสัมพันธ์ของพวกเขาเกี่ยวกับศาสนจักรส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของคุณกับพวกเขา
- ใช้เวลาทำสิ่งต่างๆ ที่ทั้งคู่ชื่นชอบร่วมกัน

- แม้ว่า คุณจะไม่สามารถตัดสินใจให้คนอื่นได้ แต่คุณสามารถ เป็นแบบอย่างและสนับสนุนพวกเขาได้
- สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าว พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักบุตรธิดาของพระองค์ เพราะฉะนั้นคุณจึงมั่นใจได้ว่าพระองค์จะทรงรู้วิธีที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้คุณผ่านพ้นเรื่องนี้ไปได้
- ค้นคว้าพระคัมภีร์ ตัวอย่างจากพระคัมภีร์ช่วยผมได้มาก และผมตระหนักว่าสถานการณ์ของผมค่อนข้างปกติ แม้แต่ในพระคัมภีร์ก็มีหลายครอบครัวที่มีคนไม่เชื่อหรือแม้กระทั่งต่อต้านศาสนจักร แต่ครอบครัวของพวกเขายังคงแสดงความรักต่อพวกเขา
- พูดคุยอย่างเปิดเผยถึงความรู้สึกของคุณกับสมาชิกในครอบครัวที่แข็งแกร่งในพระกิตติคุณ พวกเขาอาจมีความคิดที่คล้ายกัน และพวกเขาอาจต้องการคนที่แบ่งปันด้วยได้ จงช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- สุดท้ายนี้ อย่าละเลยความเข้มแข็งทางวิญญาณของตนเอง

การทำให้ประจักษ์พยานของคุณเข้มแข็งอยู่เสมอ

การที่คนใกล้ชิดตัวคุณออกจากศาสนจักรอาจเป็นเรื่องท้าทายต่อศรัทธาของคุณ โดยเฉพาะหากผู้ที่ออกจากศาสนจักรเป็นคนที่คุณชื่นชมในสภาพแวดล้อมพระกิตติคุณ คุณอาจจะเริ่มสงสัยบางอย่างเกี่ยวกับประจักษ์พยานของคุณ ผมรู้ว่าผมต้องต่อสู้กับคำถามเล็กน้อยเมื่อน้องชายของผมออกจากศาสนจักร แต่นั่นคือเหตุผลว่าทำไมการดูแลตัวเองและประจักษ์พยานของคุณจึงมีความสำคัญมาก หากคุณสร้างและคงประจักษ์พยานของตัวเองไว้ คุณจะไม่ต้องกังวลว่าคนอื่นจะตัดสินใจเลือกอะไร

จำไว้ว่าเราทุกคนมีแนวโน้มต่อการที่ศรัทธาเราจะอ่อนกำลังลงหากเราไม่พยายามเสริมสร้าง ผู้คนส่วนใหญ่ไม่ได้เปลี่ยนจากความเข้มแข็งวันหนึ่งและออกจากศาสนจักรในวันรุ่งขึ้น แต่ถ้าคุณล้มทำสิ่งเล็กๆ เพื่อเสริมสร้างประจักษ์พยานทุกวัน คุณอาจพบว่าตนเองกำลังเดินไปไกลและออกห่างจากพระกิตติคุณ โดยไม่รู้ตัว การย้อนกลับไปพื้นฐานต่างๆ เช่น การศึกษาพระคัมภีร์ การสวดอ้อนวอนในแต่ละวัน การกระทำแห่งศรัทธาและการนมัสการจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อประจักษ์พยานของคุณ

เหนือสิ่งอื่นใด หากการที่คนที่คุณรักออกจากศาสนจักรส่งผลกระทบต่อประจักษ์พยานของคุณ และทำให้คุณสงสัยหรือมีคำถามในใจ จงจำคำแนะนำที่ชาญฉลาดในการ “สงสัยความสงสัยของท่านก่อนที่ท่านจะสงสัยศรัทธาของท่านเอง”¹ และในการ “ยึดมั่นสิ่งที่ท่านรู้อยู่แล้ว”²



กระชับความสัมพันธ์ของ ท่านกับพวกเขา แสดง ความรักกับ พวกเขาเสมอ

พยายามฟังพระองค์อยู่เสมอ

ผมคิดว่าคนที่ผู้ใหญ่วิญญู่น่าจะมีแผนสำหรับชีวิตพวกเขาเป็นสิ่งสำคัญ เช่น การรู้ว่าพวกเขาต้องการไปที่ไหนและต้องการทำอะไร แต่เราต้องไตร่ตรองและรวมพระเจ้าไว้ในแผนเหล่านั้น รวมถึงในชีวิตประจำวันของเราด้วย เป็นเรื่องยากที่จะทำเพราะเรามีหน้าที่รับผิดชอบอื่นๆ อีกมากมายในแต่ละวัน แต่เราสามารถหาเวลาให้พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ได้เสมอ และหากเราทำเช่นนั้น เราก็คงทนต่อพายุแห่งชีวิตได้เสมอ ผมนึกถึงพระคัมภีร์ใน โรม 8:31 “ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้?”

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันสอนว่าในอนาคต เราจะไม่สามารถเอาตัวรอดทางวิญญาณหากปราศจากพระวิญญาณและการได้รับการเปิดเผยส่วนตัวสำหรับชีวิตเราเอง ผมรู้อยู่เสมอว่าการได้รับการเปิดเผยส่วนตัวมีความสำคัญ แต่ผมก็ไม่ได้พยายามอย่างสุดความสามารถที่จะแสวงหา ผมรู้ว่าผมสามารถทำได้ดีขึ้นในการอธิษฐานพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตของผมในแต่ละวัน

การได้รับการเปิดเผยส่วนตัวมีคำอธิบายอยู่ในตัว คือเป็นส่วนตัว และเราจะเริ่มเรียนรู้ได้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสกับเราอย่างไร โดยขอให้พระองค์ทรงช่วยให้เรารู้สึกเสียด

และพระหัตถ์ของพระองค์ในชีวิตเรา พระองค์ทรงเป็นครูที่ดีที่สุด

เราไม่สามารถควบคุมการกระทำของผู้อื่นได้เสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการสร้างความแข็งแกร่งให้ศรัทธาของเราหรือการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ แต่ผมรู้ว่าแม้คนที่เรารักที่สุดในโลกจะมีปัญหาเกี่ยวกับศรัทธา เมื่อเราให้ความสำคัญกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้านายเป็นอันดับหนึ่ง ทำตามพระประสงค์ของพระองค์ และพยายามฟังพระองค์ เราจะได้รับพรด้วยคำตอบ ด้วยประจักษ์พยานที่เข้มแข็ง และการเปิดเผยทางวิญญาณว่าเราจำเป็นต้องติดตามพระองค์ต่อไป ■



เฟรดเดอริก เฮกเนอร์ อ็อคการ์ด อายุ 22 ปี อยู่ในอาลาบอร์ค เคนมาร์ค เขาเริ่มใช้งานเผยแพร่ในเบอร์มิงแฮม อังกฤษ ปัจจุบันเขากำลังศึกษาแพทยศาสตร์ ชอบวิทยาศาสตร์และการแก้ปัญหา เขาชื่นชอบการใช้เวลากับครอบครัวและไปโบสถ์

อ้างอิง

1. ดีเทอร์ เอฟ. อุกทด์อร์ฟ, “เชิญมาร่วมกับเรา,” *เล็ยไฮนา*, พ.ย. 2013, 23.
2. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ข้าพเจ้าเชื่อ,” *เล็ยไฮนา*, พ.ค. 2013, 94.
3. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การเปิดเผยสำหรับศาสนจักร การเปิดเผยสำหรับชีวิตเรา,” *เล็ยไฮนา*, พ.ค. 2018, 96.

การเปลี่ยนแปลงที่ได้รับการดูแล ต้องการเผยแผ่ศาสนาเป็นพร ให้แก่ครอบครัวของคุณ

การเปลี่ยนแปลงในการสื่อสารระหว่างผู้สอนศาสนากับครอบครัวของพวกเขาช่วยให้ฉันแบ่งปันความจริงเกี่ยวกับพระกิตติคุณกับแม่ของฉัน

โดย ลารา อักสตินา เซฟส์

ฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรแปดปีแล้ว ซึ่งเป็นพร้อมกับพ่อและน้องสาวของฉันสองคน นับตั้งแต่เป็นสมาชิก ฉันได้เห็นพรที่วิเศษสุดที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมไว้เพื่อชีวิตและครอบครัวของฉัน พระกิตติคุณเป็นพรแก่ชีวิตและช่วยให้ฉันค้นพบความสุขที่ฉันกำลังมองหา!

เมื่อฉันเริ่มอ่านพระคัมภีร์มอรมอนครั้งแรก เรื่องราวเกี่ยวกับนิมิตของลิไฮเกี่ยวกับต้นไม้แห่งชีวิตทำให้ฉันรู้สึกประทับใจ (ดู 1 นิไฟ 8: 11) ฉันเชื่อมโยงได้เพราะฉันต้องการให้ทั้งครอบครัวและทุกคนที่ฉันรักสามารถลิ้มรสผลไม้ของต้นไม้ต้นนั้นและรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าที่เป็นเจ้าในชีวิตพวกเขา

ด้วยเหตุนี้ฉันจึงเตรียมตัวที่จะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาและได้รับมอบหมายให้ทำงานในกัวเตมาลา ซิติ ประเทศกัวเตมาลา

ในระหว่างงานเผยแผ่ของฉัน ฉันได้เห็นผู้คนมากมายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีเพราะพระกิตติคุณ และทำให้หัวใจฉันเปี่ยมด้วยปีติในทุกๆ วัน แต่ทุกครั้งที่ฉันและคู่ต้องสอนครอบครัว ฉันนึกถึงครอบครัวของตนเอง โดยเฉพาะแม่ซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร ทุกวันเตรียมตัวฉันพยายามกระตุ้นท่านผ่านอีเมลเพื่อให้ไปพบปะกับผู้สอนศาสนา ฉันสวดอ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมใจของท่านให้พร้อมรับพระกิตติคุณ

โอกาสที่ได้รับการดูแล

ตอนนั้นฉันยังคงรับใช้งานเผยแผ่เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับการดูแลในการสื่อสารระหว่างผู้สอนศาสนากับครอบครัวของพวกเขา! เมื่อฉันได้ยื่นข่าวครั้งแรก พระวิญญาณบอกให้ฉันทราบว่านี่เป็นโอกาสที่จะเชื่อเชิญแม่ของฉันให้มาเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ฉันรู้สึกถึงปีติอย่างมากกับการเปลี่ยนแปลงและความรู้สึกนั้น ในระหว่างสัปดาห์นั้น ฉันขอให้พระเจ้าทรงช่วยให้ฉันรู้ว่าพระองค์จะให้แบ่งปันอะไรกับคุณแม่เมื่อถึงวันเตรียมและฉันเห็นแม่ของฉันผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ ฉันรู้สึกที่เราควรสวดอ้อนวอน ฉันบอกความรู้สึกนั้นกับท่าน และท่านเห็นด้วย ระหว่างการสนทนาทางวิดีโอ ฉันอธิบายข่าวสารหลักที่ฉันพยายามจะแบ่งปัน ในฐานะผู้สอนศาสนาว่าพระกิตติคุณของพระ



เยซูคริสต์ได้รับการฟื้นฟู ฉันเป็นพยานด้วยสุดใจของฉันว่าฉันรู้ว่านี่คือความจริง ฉันยังได้เชื่อเชิญท่านให้สวดอ่อนวอนและทูลถามพระผู้เป็นเจ้าถึงสิ่งเหล่านี้เพื่อให้ท่านรู้ด้วยตัวท่านเอง เราจบการสนทนาด้วยการสวดอ่อนวอนที่ท่านเป็นคนสวด เราทั้งคู่รู้สึกถึงพระวิญญาณอย่างแรงกล้าจนเสียดแทงใจเรา หลังจากคุยกัน ฉันก็ส่งที่อยู่ติดต่อไปยังผู้สอนศาสนาในพื้นที่ของท่าน

ฉันรอรอย่างกระวนกระวายใจที่จะฟังคำตอบจากท่านอีกครั้งในสัปดาห์หน้า เหมือนกับที่เรากำลังครั้งแรก เราเริ่มการสนทนาทางวิดีโอด้วยการสวดอ่อนวอน จากนั้นฉันก็ฟังพระวิญญาณเพื่อให้รู้ว่าจะแบ่งปันอะไรกับท่าน เราทำอย่างนี้อยู่หลายสัปดาห์ และในที่สุด ฉันประหลาดใจมากเมื่อท่านเริ่มพบกับผู้สอนศาสนา และฉันสังเกตเห็นแววตาที่ต่างจากเดิมในดวงตาของท่าน

พระบิดาบนสวรรค์สามารถทำปาฏิหาริย์ผ่านเรา

ตอนที่ฉันกลับบ้าน ฉันกับแม่ไปเรียนบทสนทนากับผู้สอนศาสนาของท่านด้วยกัน ในบทเรียนหนึ่ง ท่านยิ้มและบอกถึงความปรารถนาที่จะทำพันธสัญญากับพระเจ้า ฉันตกใจมากที่ได้ยินว่าท่านได้รับคำตอบแล้วว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง! และอีกครั้งที่ห้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและเป็นพยานต่อใจเราว่าเรากำลังรับรู้ความจริง

เพียงไม่กี่สัปดาห์หลังจากกลับบ้าน ฉันได้เห็นหนึ่งในสิ่งมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในงานเผยแผ่ของฉัน แม่ของฉันเข้าสู่สถาบันพิศมาและได้ทำพันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์

น้ำตาไหลอาบแก้มของฉันตอนที่เห็นท่านลงไปในน้ำ เมื่อนั้นกอดท่านหลังจากนั้น เราทั้งคู่รู้สึกตื่นตันมาก แต่ส่วนใหญ่เรารู้สึกถึงความรักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อเรา ท่านมองเข้าไปในดวงตาของฉันแล้วพูดว่า “แม่รู้สึกเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทรงกอดแม่และต้อนรับแม่ แม่รู้ว่าพระองค์ทรงรอแม่อยู่”

เอ็ดเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟแห่งโครัมมัครสาวกสิบสองสอนว่าบางครั้งงานเผยแผ่ศาสนาก็สามารถสำเร็จได้เมื่อท่าน “เข้าใจว่าไม่ใช่งานของท่านที่จะเปลี่ยนใจเลื่อมใสผู้คน” นั่นคือบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ บทบาทของท่านคือแบ่งปันสิ่งที่อยู่ในใจและดำเนินชีวิตสอดคล้องกับความเชื่อของท่าน

“จงดำเนินตามเส้นทางนี้ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำปาฏิหาริย์ผ่านท่านเพื่อเป็นพรแก่บุตรธิดาอันล้ำค่าของพระองค์”²

เมื่อฉันได้ฟังแม่ของฉัน ประจักษ์พยานของฉันเข้มแข็งขึ้น และตอนนั้นฉันก็รู้ด้วยสุดใจของฉันว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ่อนวอนของเราและทรงสามารถช่วยให้เราแบ่งปันผลของต้นไม้นั้นกับผู้อื่นได้ โดยเฉพาะกับครอบครัวของเราเอง ■



ลارا อักสดีนา เซฟส์ อายุ 22 ปีจากบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา เธอชอบฟังเพลง เล่นเปียโน และใช้เวลากลางแจ้ง เธอสุขใจกับการไปเยี่ยมชมสถานที่โบรคของเธอ ซึ่งคือพระวิหาร

อ้างอิง

- ดู “Missionaries Now Have More Options to Communicate with Families,” 15 กุมภาพันธ์ 2019 ที่ newsroom.ChurchofJesusChrist.org
- ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “งานเผยแผ่ศาสนา: แบ่งปันสิ่งที่อยู่ในใจท่าน,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2019, 17.

เพิ่มเติมสำหรับท่าน!

ท่านสามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยเฉพาะสำหรับคนหนุ่มสาวใน *เลียโฮนา* ฉบับเดือนเมษายน ในรูปแบบดิจิทัลได้ในคลังค้นคว้าพระกิตติคุณ (ที่ ChurchofJesusChrist.org หรือในแอปพลิเคชันมือถือ)

ในเดือนนี้ท่านจะได้พบกับบทความเพิ่มเติมเกี่ยวกับการที่คนที่ท่านรักออกจากศาสนจักร การรักผู้ที่มีความเชื่อแตกต่างจากท่าน และความเข้มแข็งในศรัทธาของท่านเมื่อท่านเป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงคนเดียวในครอบครัว

บทความดิจิทัล

ท่านเป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงคนเดียวในครอบครัวหรือไม่? ท่านไม่โดดเดี่ยว

ใจของฉันเปลี่ยนไปอย่างไรเมื่อน้องชายของฉันออกจากศาสนจักร

โดย *อันยา ค็อกก์ มาเทียเซน, แฮฟนาร์ฟเจอร์ อีชแลนด์*

คนหนุ่มสาวรายสัปดาห์

ท่านยังสามารถค้นหาความใหม่ๆ ทุกสัปดาห์ได้ในคนหนุ่มสาวรายสัปดาห์ซึ่งอยู่ในหมวดคนหนุ่มสาวของคลังค้นคว้าพระกิตติคุณ (ใน ChurchofJesusChrist.org แอปพลิเคชันมือถือ)



พระองค์ทรงฟื้นฟู

ผู้ที่เคยเห็นและจะได้เห็น
พระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์

นี่คือบางคนที่ได้เห็นพระเจ้าหลังจากพระองค์ทรงพิชิตความตาย การรู้ว่าผู้อื่นเห็นพระเจ้าช่วยให้รอดผู้ฟื้นคืนพระชนม์เสริมสร้างศรัทธาของท่านในพระองค์อย่างไร? ประสบการณ์ทางวิญญาณเรื่องใดที่ยืนยันแก่ท่านถึงความจริงเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์?

ค.ศ. 33



มารีย์ ชาวมัคดาลา และ
หญิงอื่นที่สุสาน (ดู มัทธิว
28:5, 9; ยอห์น 20:1-18)

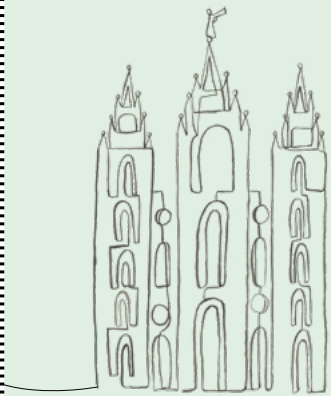
เหล่าสาวก ในกาลิลี (ดู ยอห์น 20:24-29)

มากกว่า 500 คน พร้อมกัน (ดู 1 โครินธ์ 15:6)

ชาวนิไฟประมาณ 2,500 คน ที่พระวิหารใน
แผ่นดินอูคมมั่งคั่ง (ดู 3 นิไฟ 11:10-17)

10 เผ่าที่หายไป ของอิสราเอล (ดู 3 นิไฟ 17:4)

ยุคปัจจุบัน (ตั้งแต่ทศวรรษ 1820 เป็นต้นไป)



2 กันยายน 1898
ประธานลอเรนโซ สโนว์
ในพระวิหารซอลท์เลค

ฤดูใบไม้ผลิ ปี 1820

โจเซฟ สมิธ ในนิวยอร์ก
(ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:16-20)

16 กุมภาพันธ์ 1832

โจเซฟ สมิธ และซิดนีย์ ริกคัน ในไฮรัม
โอไฮโอ (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:19-24)

3 เมษายน 1836

โจเซฟ สมิธ และออลิเวอร์ คาวเดอรี
ในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ (ดู หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 110:1-10)

อนาคต



ทั้งโลก ณ การเสด็จมาครั้งที่สอง
(ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา
101:23)

ผู้คนที่เมืองอาดัม-อนได-อาห์มัน
(ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:5-14; 116:1)

ผู้ที่อยู่ในเยรูซาเล็มใหม่ ในอเมริกา
(ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:66-67)

ชาวยิวในเยรูซาเล็ม (ดู หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 45:48, 51-53)

คนหนุ่มสาว

รับมือกับการที่คนที่เรารัก
ออกจากศาสนจักร

42



ความรักของพระ
ผู้ช่วยให้รอด
ความแตกต่างระหว่าง
พระผู้ช่วยให้รอดกับมาร

22

สมาชิกผู้พิการ
การสร้างอาณาจักร
ของพระผู้เป็นเจ้า

32

ผู้ดูแล
การยอมรับความช่วยเหลือ

36

บิดามารดา
วิธีจูงใจลูกๆ เพื่อสิ่งที่ดี

40

